Č.j. 6T 68/2018-810

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kutné Hoře rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. září 2022 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Novotné a přísedících Jaroslava Dolejšího a Mgr. Adély Kloudové

takto:

obžalovaný

J J,

narozený v , bez pracovního poměru, trvale bytem

se v bodě 1) dle § 226 písm. a) tr. řádu **zprošťuje obžaloby,** kterou mu bylo kladeno za vinu, že dne 9. 6. 2017 v přesně nezjištěné době od 20:00 hod. do 24:00 hod. v v katastru obce , bez souhlasu uživatelky E N , narozené a za použití klíčů volně položených v chatě čp. , neoprávněně vnikl do osobního motorového vozidla zn. r.z. zaparkovaného před chatou, toto vozidlo užil k jízdě na přesně nezjištěné místo, a po návratu ho zaparkoval před chatou čp. , ale na jiné místo a v odlišné pozici, než ho v odpoledních hodinách zaparkovala E N ,

čímž měl spáchat přečin neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odst. 1 tr. zákoníku, **neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán,**

dále se obžalovaný v bodě 2) dle § 226 písm. a) tr. řádu **zprošťuje obžaloby,** kterou mu bylo kladeno za vinu, že v přesně nezjištěné době od 20:00 hod. dne 9. 6. 2017 do 00:15 hod. dne 10. 6. 2017 v v katastru obce , v chatě č. , z volně položené kabelky odcizil finanční hotovost ve výši 4 000 Kč, mobilní telefon Samsung Galaxy Grand Prime VE, analogové náramkové hodinky zn. Esprit a tablet přesně nezjištěné značky, a dále úmyslně pošlapáním zničil sluneční brýle zn. , čímž poškozené E N , narozené způsobil odcizením škodu ve výši 11 200 Kč a poškozením škodu ve výši 5 000 Kč,

čímž měl spáchat přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a přečin poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku, **neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán,**

dále se obžalovaný v bodě 3) dle § 226 písm. a) tr. řádu **zprošťuje obžaloby,** kterou mu bylo kladeno za vinu, že dne 10. 6. 2017 v době od 00:15 hod. do 01:10 hod. v [redacted] v katastru obce [redacted], v chatě čp. [redacted] bezdůvodně ve spánku fyzicky napadl E[redacted] N[redacted], narozenou [redacted] tím způsobem, že jí levou rukou zatlačil na obličej tak, že spodní část dlaně jí tlačil do úst a palcem a ukazovákem jí svíral nosní dírky, a současně ji pravou rukou škrtil, čímž jí znemožnil dýchání, a poškozená tak pociťovala velký tlak v hlavě a tepání ve spáncích a ušních bubíncích, přičemž v dalším jednání mu zabránil útok psa poškozené, který obviněného kousl do nohy, obviněný tak uvolnil sevření poškozené, čehož poškozená využila, vysmekla se mu ze sevření, při kratším zápase obviněného několikrát kousla do ruky, telefonicky kontaktovala kamaráda F[redacted] R[redacted], obviněný ji však chytil za vlasy, snažil se ji k sobě přitáhnout, aby jí mohl telefon z ruky vzít a hovor ukončit, což se mu nepodařilo, a proto vzal skleněnou vázu a touto poškozenou udeřil do temene hlavy, po celou dobu útoku poškozené vulgárně nadával, vyhrožoval zabitím jí i nezletilým dětem H[redacted] M[redacted], narozené [redacted] a V[redacted] N[redacted], narozenému [redacted] které poškozená o víkendu hlídala, a tyto byly incidentu po celou dobu přítomny, přičemž obviněný po nich během výhrůžek hodil porcelánovou cukřenku, ale netrefil se a na děti se pouze vysypal cukr, obviněný svého jednání zanechal až poté, co do něho poškozená strčila, obviněný upadl na postel a usnul, poškozená při napadení utrpěla tržnou ránu o délce 1 cm ve vlasové části temene hlavy, podlitiny v oblasti krku, pohmoždění krční páteře s doporučením nosit krční límec a drobný hematom na levé ruce, uvedená zranění si nevyžádala pracovní neschopnost poškozené,

čímž měl spáchat zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, **neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.**

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se **poškozená E[redacted] N[redacted]** narozená [redacted] **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody **na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

Náměstkyně Okresní státní zástupkyně v Kutné Hoře podala na J[redacted] J[redacted] obžalobu, kterou jej vinila jednak ze spáchání přečinu neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odst. 1 trestního zákoníku, jednak z přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a dále ze zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve stadiu pokusu dle § 221 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, kterých se měl dopustit tím, že jednak dne 9. 6. 2017 v přesně nezjištěné době od 20:00 hod. do 24:00 hod. v [redacted] v katastru obce [redacted], bez souhlasu uživatelky E[redacted] N[redacted], nar. [redacted] a za použití klíčů volně položených v chatě čp. [redacted], neoprávněně vnikl do osobního motorového vozidla zn. [redacted] r.z. [redacted] zaparkovaného před chatou, toto vozidlo užil k jízdě na přesně nezjištěné místo, a po návratu ho zaparkoval před chatou čp. [redacted], ale na jiné místo a v odlišné pozici, než ho v odpoledních hodinách zaparkovala E[redacted] N[redacted], dále tím, že v přesně nezjištěné době od 20:00 hodin dne 9. 6. 2017 do 00:15 hod. dne 10. 6. 2017 v [redacted]

[redacted] v katastru obce [redacted], v chatě č. [redacted], z volně položené kabelky odcizil finanční hotovost ve výši 4 000 Kč, mobilní telefon Samsung Galaxy Grand Prime VE, analogové náramkové hodinky zn. Esprit a tablet přesně nezjištěné značky, a dále úmyslně pošlapáním zničil sluneční brýle zn. [redacted], čímž poškozené E[redacted] N[redacted], narozené [redacted] způsobil odcizením škodu ve výši 11 200 Kč a poškozením škodu ve výši 5 000 Kč, a dále tím, že dne 10. 6. 2017 v době od 00:15 hod. do 01:10 hod. v [redacted] v katastru obce [redacted], v chatě čp. [redacted] bezdůvodně ve spánku fyzicky napadl E[redacted] N[redacted], narozenou [redacted] tím způsobem, že jí levou rukou zatlačil na obličej tak, že spodní část dlaně jí tlačil do úst a palcem a ukazovákem jí svíral nosní dírky, a současně ji pravou rukou škrtil, čímž jí znemožnil dýchání, a poškozená tak pociťovala velký tlak v hlavě a tepání ve spáncích a ušních bubíncích, přičemž v dalším jednání mu zabránil útok psa poškozené, který obviněného kousl do nohy, obviněný tak uvolnil sevření poškozené, čehož poškozená využila, vysmekla se mu ze sevření, při kratším zápase obviněného několikrát kousla do ruky, telefonicky kontaktovala kamaráda F[redacted] R[redacted], obviněný ji však chytil za vlasy, snažil se ji k sobě přitáhnout, aby jí mohl telefon z ruky vzít a hovor ukončit, což se mu nepodařilo, a proto vzal skleněnou vázu a touto poškozenou udeřil do temene hlavy, po celou dobu útoku poškozené vulgárně nadával, vyhrožoval zabitím jí i nezletilým dětem H[redacted] M[redacted], narozené [redacted] a V[redacted] N[redacted], narozenému [redacted], které poškozená o víkendu hlídala, a tyto byly incidentu po celou dobu přítomny, přičemž obviněný po nich během výhrůžek hodil porcelánovou cukřenku, ale netrefil se a na děti se pouze vysypal cukr, obviněný svého jednání zanechal až poté, co do něho poškozená strčila, obviněný upadl na postel a usnul, poškozená při napadení utrpěla tržnou ránu o délce 1 cm ve vlasové části temene hlavy, podlitiny v oblasti krku, pohmoždění krční páteře s doporučením nosit krční límec a drobný hematom na levé ruce, uvedená zranění si nevyžádala pracovní neschopnost poškozené.

Prvý soud nejprve musí zrekapitulovat, že v této trestní věci rozhoduje již opakovaně, nyní jde již o jeho páté rozhodnutí, když předchozí tři jeho rozhodnutí byla odvolacím soudem vždy zrušena a obstálo až v pořadí čtvrté rozhodnutí, pokud jde o vinu a trest, čtvrté rozhodnutí prvého soudu bylo odvolacím soudem zrušeno částečně, jen pokud jde o výrok o náhradě škody. Dovolání podané obžalovaným Nejvyšší soud dle § 265i odstavec 1 písm. b) trestního řádu pak odmítl. Obžalovaný si pak podal proti rozhodnutí prvého soudu, odvolacího soudu i Nejvyššího soudu ústavní stížnost. Ústavní soud pak rozhodl o ústavní stížnosti obžalovaného – stěžovatele Nálezem ze dne 22. 2. 2022 tak, že zrušil poslední, tedy v pořadí čtvrtý rozsudek prvého soudu i čtvrté rozhodnutí odvolacího soudu i usnesení Nejvyššího soudu s tím, že byly porušeny stěžovatelovo ústavně zaručené základní právo na soudní ochranu dle článku č.l. 36 odstavec 1 Listiny základních práv a princip presumce neviny dle článku 40 odstavec 2 Listiny základních práv a svobod.

Soud ještě pokládá za nutné stručně jednotlivá rozhodnutí zrekapitulovat a konkrétně připomenout celkový procesní vývoj.

Rozsudkem Okresního soudu ze dne 30. 10. 2018, č.j. 6T 68/2018-417, tedy prvým rozsudkem byl obžalovaný J[redacted] J[redacted] zproštěn obžaloby v planém rozsahu a poškozená byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud šlo o prvý skutek kvalifikovaný jako přečin neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odstavec 1 trestního zákoníku, byl obžalovaný zproštěn dle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby, neboť soud v jednání nespatřoval trestný čin, neboť dle jeho názoru sama poškozená připustila, že by obžalovanému vozidlo půjčila, když spolu byli na chatě, ostatně vozidlo mu půjčovala a vozidlo řídil v její přítomnosti, a i kdyby se skutek stal, jednotlivé znaky skutkové podstaty tohoto přečinu byly naplněny tak malou intenzitou, že i jednání nedosáhlo takové míry škodlivosti, která je zapotřebí z hlediska spodní hranice trestní odpovědnosti. Pokud jde o skutky 2) a 3), zde byl

obžalovaný zproštěn obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že skutek spáchal. Při rozhodnutí soud vycházel z toho, že proti sobě stály dvě naprosto rozporuplná tvrzení obžalovaného a poškozené, která v podstatě tvrdila, že jí šlo o život a obžalovaný naopak vypovídal pouze o hádce a vzájemném strkání s tím, že poté udeřil rukou do prosklené výplně dveří a pořezal se. Verzi poškozené částečně potvrzoval pouze svědek R[redacted], s nímž měla během konfliktu poškozená telefonovat, nicméně soud dospěl tehdy k závěru, že svědek R[redacted] víceméně potvrzoval pouze to, co mu do telefonu v průběhu incidentu říkala poškozená, nikoliv to, co sám slyšel. To, že by obžalovaný měl dětem vyhrožovat, mu říkala pouze poškozená. Soud dospěl k závěru, že co svědek uváděl, slyšel zprostředkovaně od poškozené a sám slyšel pouze křik obžalovaného a hádky. Navíc svědek nevyhodnotil situaci tak, že by bylo nutné volat policii, což nakonec neučinila ani poškozená. Dále soud vycházel i z toho, že byla poškozená ošetřena druhý den a nebyla u ní zjištěna žádná poranění, a to ani rentgenovým vyšetřením nebyly zjištěny žádné úrazové změny. Vzhledem k subjektivním steskům poškozené pak byla vyslovena klinická diagnóza zhmoždění krku a bylo jí doporučeno nosit krční límec. Podrobila se i prohlídce těla dne 20. 6. 2017 a byly zjištěny policií pouze dva drobné hematomy, ale ze soudně lékařského hlediska nebylo možné dovozovat příčinnou souvislost mezi vznikem případných úrazových změn a předmětnou událostí. Znalec ve znaleckém posudku pak mimo jiné uvedl, že mechanismus útoku popsaný poškozenou by vyžadoval velkou intenzitu násilí (popisovala úplné překrytí dýchacích otvorů poškozené dlaní a prsty obžalovaného a zmáčknutí a stlačení krku), ovšem u poškozené žádná taková poranění zjištěna nebyla. Soud při prvém rozsudku rovněž vycházel, co se týče věrohodnosti poškozené ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie udávající, že poškozená trpí smíšenou poruchou osobnosti s histriónskými a závislými rysy, zneužívá léky ze skupiny benzodiazepinu a dle znalce má poškozená tendenci zveličovat, přehrávat a to i neúmyslně a její vnímání je katativně zabarvené a vnímá tedy dramatičtěji, než vše probíhá. Na základě těchto rozporuplných tvrzení obžalovaného i poškozené pak okresní soud uzavřel, že se nepodařilo prokázat, že se skutky 2) a 3) staly.

Na základě odvolání státní zástupkyně pak došlo ze strany odvolacího soudu – Krajského soudu v Praze k vydání usnesení v neveřejném zasedání, kterým byl rozsudek prvého soudu zrušen a byla mu věc vrácena zpět. Odvolací soud vytkl prvému soudu, že nevyčerpal všechny důkazní možnosti, důsledně nehodnotil důkazy podle vnitřního přesvědčení jednotlivě i v jejich souhrnu a skutkový stav dle názoru odvolacího soudu tak nevyznívá přesvědčivě. U prvého skutku odvolací soud poukázal, že nebylo zjišťováno, zda obžalovaný měl souhlas k půjčení vozidla od poškozené, neboť u hlavního líčení uvedla, že mu vozidlo běžně nepůjčovala a že vždy na půjčení vozidla se musel zeptat. Poukázal na to, že pokud v přípravném řízení uváděla poškozená, že si myslí, že by obžalovanému vozidlo půjčila, zároveň doplnila, že by se to stalo pouze v situaci, pokud by nebyl pod vlivem alkoholu. Domněnka obžalovaného, že si vozidlo může půjčit, navíc když byla poškozená snadno dosažitelná, zcela důvodně zpochybňuje závěry okresního soudu, že vozidlo obžalovaný užil legálním způsobem. Navíc byl pod vlivem alkoholu, dle odvolacího soudu okresní soud nevysvětlil, proč u stěžovatele dovodil domněnku, že vozidlo může použít, když se vždy dopředu musel před každou jednotlivou jízdou ptát. Pokud pak šlo o druhý skutek kvalifikovaný jako přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písm. a) trestního zákoníku a poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku, tak odvolací soud vytkl prvému soudu, že zůstalo dokazování neobjasněno, zda a případně jaké věci měly být poškozeny, jaké odcizeny a jaké skutkové závěry v tomto směru prvý soud přijal. Poškozená nebyla ani dotázána blíže, co se týče odcizení částky 4 000 Kč, které měla mít poškozená v peněžence, k hodinkám, které měly zůstat v chatě po konfliktu. Co se pak týče skutku 3), vytkl krajský soud okresnímu soudu, že přecenil význam znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vyznívající v neprospěch poškozené, nezabýval se krevními stopami zanechaných v místnosti, kde mělo k incidentu mezi poškozenou a obžalovaným dojít. Poukázal na to, že z prohlídky těla jak obžalovaného tak poškozené je zjevné, že nesou známky krvácejícího zranění. Dle krajského

soudu okresní soud pominul výpovědi svědka – kamaráda poškozené a svědkyně – dcery poškozené k tomu, co měla sdělit nezletilá vnučka poškozené, která se v době incidentu nacházela v uvedené chatě s poškozenou. Dále bylo vytknuto prvému soudu, že dával zásadní význam závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaný na poškozenou, ale nezabýval se a nevysvětlil, jaké závěry učinil ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vypracovaného na obžalovaného, zejména když bylo zjištěno škodlivé užívání alkoholu kdy pod jeho vlivem má tendence ke zkratkovitému impulzivnímu jednání. O potížích obžalovaného s požíváním alkoholu nasvědčuje i pracovní posudek zaměstnavatele. Dále bylo vytknuto okresnímu soudu, že byl jako znalec v dané věci přibrán MUDr. Kubej, ale u hlavního líčení byl namísto zpracovatele znaleckého posudku vyslechnut přibraný konzultant [redacted] a tudíž soud nepostupoval procesně správným způsobem. Krajský soud tak uložil okresnímu soudu, aby tyto vady napravil.

Okresní soud pak v intencích pokynu krajského soudu doplnil dokazování, opět vyslechl obžalovaného a poškozenou k osudu údajně poškozených či odcizených věcí, vyslechl i soudního znalce procesně řádným způsobem a vyslechl policistu, který byl po oznámení věci v kontaktu s poškozenou a vyslechl také zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie ke krevním stopám. Na základě takto doplněného dokazování a opětovného zhodnocení důkazů rozhodl rozsudkem ze dne 15. 5. 2019, č.j. 6T 68/2018-514, a to stejným způsobem, jako v prvém rozhodnutí. Co se týče prvého skutku, okresní soud dospěl k závěru, že jde opět o tvrzení obžalovaného proti tvrzení poškozené, kdy obžalovaný tvrdí, že užil motorové vozidlo s vědomím a souhlasem poškozené hned po příjezdu na chatu, kdy jel pro pivo a špekáčky, poškozená tvrdí, že se tak mělo stát až v noci bez jejího souhlasu a dle ní užil vozidlo opilý. Další důkaz se již nenabízel a dle názoru prvého soudu bylo na místě uplatnit pravidlo indubio pro reo. Prvý soud pak zdůraznil, že i kdyby obžalovaný užil vozidlo v noci, aniž by poškozenou důsledně požádal, tak se mohl oprávněně domnívat, že by mu souhlas poškozená k jízdě vozidla dala. Navíc když byli s poškozenou blízcí přátelé, či dokonce milenci. Co se týče skutků 2) a 3), tak okresní soud setrval na svých předchozích závěrech svého prvého rozsudku, opět konstatoval, že si obžalovaný i poškozená protiřečí, konstatoval i výpověď policisty R[redacted], který po oznámení poškozené na policii s ní byl v kontaktu a nepamatoval si, že by byla poškozená od krve, byla sice nervózní a červená po obličeji, ale přikládal to nervozitě. Pokud by měla vlasy od krve, či stékala po ní krev, tak by si to pamatoval. Prvý soud konstatoval, že mohla být poškozená rozrušená i kvůli předchozímu emotivnímu rozhovoru s dcerou. Prvý soud pak vycházel také z výpovědi kriminalistického technika, z jehož vysvětlení vyplynulo, že krevní stopy odpovídající krevní skupině poškozené mohly ve skutečnosti vzhledem k použité metodě odpovídat i krevní skupině obžalovaného. Prvý soud se zaměřil i na věci, které měly být údajně odcizeny a poškozeny. Ohledně údajně odcizené částky 4 000 Kč, kdy soud poukázal na rozpor ve výpovědi poškozené. Ta nejprve uvedla, že na cestu na chatu měla vybírat na poště důchod. Poté uvedla, že to mohlo být i den před tím, nicméně bylo zjištěno, že důchod vybírala již dne 6. 6. 2017. Rovněž byl rozpor v tom, že nejprve poškozená uvedla, že si všimla, že jí chybí hotovost až doma, ale když byla opakovaně vyslechnuta, v rozporu s tím tvrdila, že si toho všimla již cestou z chaty na čerpací stanici, neboť potřebovala načerpat benzín. Dále okresní soud konstatoval, že bylo ohledání místa činu provedeno se značným zpožděním, nebyly nalezeny žádné zbytky poničených věcí, ani střepy z rozbité vázy či rozsypaný cukr z cukřenky. Na fotografii pořízené poškozenou mobilním telefonem nebylo patrné žádné zranění, jak tvrdila. Okresní soud pak rovněž vycházel ze znaleckého posudku na obžalovaného, z něhož vyplynulo, že obžalovaný není primárně agresivní osobou, pouze má zvýšený sklon k impulzivním projevům v rámci zkratkové reaktivity, zejména když je ovlivněn alkoholem. To však zjištěno nebylo, to tvrdila pouze poškozená. Soud na základě opětovného zhodnocení všech těchto důkazů dospěl k závěru, že opět proti sobě stojí dvě protichůdné verze poškozené a obžalovaného a další provedené důkazy tyto výpovědi nepotvrzují ani nevyvracejí a existují pochybnosti o věrohodnosti poškozené. Soud proto opět

dospěl k závěru, že se nepodařilo prokázat, že by obžalovaný skutky popsané pod body 2) a 3) spáchal. Prvý soud proto rozsudkem ze dne 15. 5. 2019, č.j. 6T 68/2018-514 rozhodl stejně jako ve svém prvním rozsudku ze dne 30. 10. 2018, a sice že v bodě 1) obžalovaného zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) trestního řádu s tím, že skutek není trestným činem a v bodě 2) a 3) jej zprostil obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Státní zástupkyně podala proti druhému rozsudku Okresního soudu odvolání a to v neprospěch obžalovaného. Krajský soud pak v neveřejném zasedání opět zrušil rozsudek soudu I. stupně a věc vrátil. Odvolacím soudem bylo vytknuto, že jím pojatý způsob hodnocení provedených důkazů nevyznívá přesvědčivě s tím, že existují pochybnosti o správnosti přijatých skutkových a právních závěrů, na jejichž základě Okresní soud dospěl ke zprošťujícímu výroku. Co se týče skutku popsaného pod bodem 1) kvalifikovaného jako přečin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odstavec 1 trestního zákoníku konstatoval odvolací soud, že z provedeného dokazování nevyplývají žádné důvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný vozidlo k jízdě užil, poukazuje na to, že mu poškozená žádný souhlas večer k užití vozidla nedala a nemohl být tedy přesvědčen o legálnosti užití vozidla, okresní soud nezjišťoval motivaci poškozené obžalovanému uškodit a za těchto okolností by dle odvolacího soudu takový způsob hodnocení důkazů vylučoval trestní odpovědnost prakticky vždy, navíc byl stěžovatel pod vlivem alkoholem a za těchto okolností by mu poškozená vozidlo nepůjčila. Navíc odvolací soud poukazuje na výpověď poškozené, když uvedla, že se musel vždy obžalovaný dopředu ptát na každou jednotlivou jízdu a jakási jeho domněnka, že si vozidlo může půjčit, navíc když byla snadno dosažitelná, zpochybňuje závěr prvého soudu, že vozidlo užil legálním způsobem. Prvý soud se tedy dle odvolacího soudu nezabýval v situaci slovo proti slovu dostatečně pečlivě věrohodností obou osob. Pokud pak jde o skutek 2), stejně tak zde se měl okresní soud věnovat více posouzení věrohodnosti jednotlivých tvrzení, nadále přetrvávají pochybnosti o tom, které věci měly být odcizeny a které poničeny. Odvolací soud pak konstatuje, že sice nebyly nalezeny žádné stopy po zničených či rozbitých věcech vzhledem k tomu, že bylo místo činu ohledáno s odstupem, ovšem liknavý postup policejního orgánu nelze dle krajského soudu klást k tíži poškozené. Proto je třeba věnovat zvýšenou pozornost věrohodnosti jednotlivých verzí, včetně možné motivace křivého nařčení ať z jedné či z druhé strany to vše zasadit do celkového obrazu proběhlého dne, resp. večera. Pokud pak jde o třetí skutek, zde odvolací soud považuje hodnocení důkazů ze strany okresního soudu za nepřesvědčivé. Odvolací soud vytýká prvému soudu, že popírá věrohodnost výpovědi poškozené především ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ovšem dle odvolacího soudu jsou závěry posudku na poškozenou na úkor ostatních důkazů přeceňovány. Rovněž závěr okresního soudu o tom, že krev ze zanechaných stop může pocházet pouze od obžalovaného, jak dovodil okresní soud po výslechu zpracovatele odborného vyjádření z oboru biologie, považuje odvolací soud spíše jako teoretickou možnost, přičemž poukazuje na to, že i obžalovaný připouští jakousi strkanici mezi nimi a údajné rozbití skla dveří a u poškozené byl objektivně zjištěn zaschlý strup ve vlasové části hlavy. Z prohlídky těla obžalovaného i poškozené je zjevné, že nesou známky krvácejících zranění. Dále vytýká odvolací soud prvému soudu, že dostatečně nezohlednil svědeckou výpověď svědka J[redacted] R[redacted], který měl být během incidentu v přímém telefonním spojení s poškozenou. Závěr okresního soudu, že nepovažuje tohoto svědka za věrohodného, neboť má k poškozené blízký vztah a opakovaně se vyhýbal výpovědi v hlavním líčení, tak odvolací soud považuje za ničím nepodloženou spekulaci. Opět pak odvolací soud vytýká prvému soudu, že přeceňuje závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie na poškozenou a kriticky se pak nevyjadřuje k závěrům, které vyplývají ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie zpracovaného na obžalovaného, kdy bylo zjištěno škodlivé užívání alkoholu obžalovaným a jeho pravidelnou konzumaci s občasnými excesy v pití, znalec také zjistil zvýšený sklon k impulzivním projevům v rámci zkratkové reaktivity u obžalovaného, která se právě může projevit v situacích při

ovlivnění alkoholem. Prvý soud má tedy dle druhého zrušujícího usnesení odvolacího soudu pečlivě zhodnotit provedené důkazy a vyložit průběh části dne 10. 6. 2017, kdy mělo dojít k žalovaným skutkům, důsledně vyřešit věrohodnosti výpovědí jednotlivých osob s přihlédnutím k případnému motivu jejich nepravdivých tvrzení. Prvý soud má uvést znovu co má ohledně průběhu jednotlivých skutků za spolehlivě prokázané, to znamená, jakým způsobem došlo k použití vozidla poškozené, zda a případně co jí bylo odcizeno a co zničeno a jakým způsobem mělo proběhnout slovní a posléze i fyzický konflikt mezi ním a poškozenou. Odvolací soud rovněž naznačuje, že s ohledem na vývoj důkazní situace není vyloučena i změna či úprava právní kvalifikace, zda se jedná o jednání, kterým může být nejen dokonalý trestný čin ale např. i jeho pokus, případně zda prokázané jednání by nebylo možné posoudit jako přestupek. Pokud ani jedna z uvedených alternativ by nepřicházela v úvahu, bylo by možné uvažovat o zproštění obžaloby.

Prvý soud se tedy snažil dostát pokynu odvolacího soudu a opět se snažil důsledně hodnotit důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a v podstatě tak, jak naznačoval odvolací soud, z jehož zrušujícího usnesení víceméně vyplynulo, že má prvý soud přehodnotit důkazy, protože provedení dalších důkazů se již nenabízelo. Byť byl okresní soud přesvědčen o správnosti svých dvou zprošťujících rozsudků, řídil se pokyny odvolacího soudu, který v podstatě naznačoval, jak mají být jednotlivé důkazy hodnoceny, respektive kterým z nich má být dán větší význam a zda tedy by nepřicházelo v úvahu posoudit jednání ne jako dokonaný trestný čin, ale například jeho pokus, eventuálně zda prokázané jednání by nebylo možné posoudit jako přestupek, či pokud by po přehodnocení důkazu toto nepřicházelo do úvahy, zda by bylo možné uvažovat o zproštění obžaloby. Prvý soud tedy žádné další dokazování neprováděl, pouze se zhostil úkolu přehodnocení důkazu tak, jak bylo naznačeno. Dalším rozsudkem ze dne 30. 10. 2019, č.j. 6T 68/2018-564 v pořadí již třetím, prvý soud v podstatě sloučil skutky 2) a 3) a obžalovaného uznal vinným přečinem ublížení na zdraví dle § 141 odstavec 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, nebezpečného vyhrožování dle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku a poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku, přičemž v popisu skutku 2) byla vypuštěna zmínka o vyhrožování zabitím nezletilým dětem i odcizení finanční hotovosti a zničení tabletu a telefonu s tím, že pošlapáním zničil poškozené pouze sluneční brýle značky [redacted] a způsobil škodu ve výši 5 000 Kč. Z popisu třetího skutku pak byla vypuštěna zmínka o škrcení a rdoušení a tím byla i změněna právní kvalifikace z původního pokusu těžkého ublížení na zdraví na pokus ublížení na zdraví. Zato odsoudil obžalovaného dle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu jednoho roku a uznal jej povinným zaplatit poškozené E[redacted] N[redacted] náhradu škody ve výši 5 000 Kč a se zbytkem nároku na náhradu škody ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Dále byl obžalovaný zproštěn dle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby, kdy mu bylo kladeno za vinu, že měl odcizit poškozené finanční hotovost ve výši 4 000 Kč, mobilní telefon Samsung Galaxi Grand Prime VE, analogové náramkové hodinky značky Esprit a tablet přesně nezjištěné značky. Co se týče skutku 1), tedy neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odstavec 1 trestního zákoníku, tak trestní věc postoupil Městskému úřadu [redacted] k možnému projednání jako přestupek. Přehodnocení důkazů se snažil soud vyvodit z výpovědi svědka F[redacted] R[redacted], kamaráda poškozené. Tento svědek měl údajně slyšet, jak obžalovaný poškozené vulgárně nadával a měl ji údajně vyhrožovat smrtí. Snažil se dovodit to i z výpovědi její dcery i z protokolu o prohlídce těla, byť provedené se značným zpožděním, kdy poškozená měla na těle stará zranění, která ji měl způsobit obžalovaný. I obžalovaný měl na těle staré rány, které odpovídaly verzi uváděné poškozenou, kdy tvrdila, že obžalovaného měl její pes kousnout do nohy a ona ho měla kousnout do ruky, což v přípravném řízení obžalovaný připustil, že tomu tak mohlo být. A nakonec znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství nevyloučil možný mechanismus vzniku tohoto poranění. Prvý soud přistoupil i na to, že mohlo dojít k zhmoždění

krční páteře, obžalovaný ostatně připustil, že ji mohl rukou zasáhnout do krku a hrudníku. Uvěřil poškozené, že byl obžalovaný opilý, reagoval impulzivně, že tedy útok byl v souladu se zjištěními ze znaleckého posudku na jeho osobu. Vzhledem tomu, že nebyla prokázána žádná další zranění poškozené, objektivně nebyly zjištěny žádné stopy škrcení, okresní soud pak překvalifikoval skutek na přečin ublížení na zdraví dle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu. Soud pak uvěřil poškozené, že ji obžalovaný rozšlapal brýle značky [redacted] v hodnotě 5 000 Kč, ovšem ohledně dalších věcí, tedy jejich odcizení či zničení poškozená opakovaně měnila výpověď, a proto byl v tomto směru obžalovaný zproštěn obžaloby.

Na základě odvolání obžalovaného i státní zástupkyně Krajský soud v Praze opět v neveřejném zasedání opakovaně i třetí rozsudek prvého soudu zrušil. Krajský soud opakovaně jako ostatně v předchozích zrušujících usneseních neustále zdůrazňuje, aby soud prvého stupně na základě provedeného dokazování zjistil skutkový stav věci způsobem, o němž by nevznikaly důvodné pochybnosti. Odvolací soud byl opět nespokojen s rozhodnutím, dle něho je nadále způsob hodnocení provedených důkazů nepřesvědčivý, a to jak co se týká zprošťující části rozhodnutí tak i odsuzující části týkající se účasti nezletilých dětí na skutkovém ději. Co se týče výroku o vině a popisu skutkových zjištění pod bodem 1) rozsudku, tak již odvolací soud s pojatým hodnocením provedených důkazů prvého soudu souhlasil. Nesouhlasil však s postupem prvého soudu, pokud z popisu skutku vypustil část, týkající se výhrůžek adresovaných na místě přítomným nezletilým dětem. Poukázal na výpověď svědka R[redacted], která byla v tomto směru v souladu s výpovědí poškozené, tedy že k výhrůžkám vůči nezletilým dětem zabitím došlo, což má vliv na právní kvalifikaci skutku, kterou prvý soud zmírnil pouze na přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku na místo původní kvalifikace podle § 353 odstavec 1, 2 písm. b) trestního zákoníku. V tomto směru tedy odvolací soud považuje rozhodnutí prvého soudu za rozporuplné a nepřesvědčivé, a pokud pak jde o věci, které pak měly být odcizeny, poškozeny či zničeny, tak opět dle názoru odvolacího soudu přetrvávají v tomto směru pochybnosti. Krajský soud konstatuje, že nelze vyloučit, že některé z věcí, o kterých se obžaloba zmiňuje jako o odcizených, obžalovaný spíše poškodil, tedy případně mohly být poškozenou v chatě zanechány (telefon či tablet) a některé z věcí mohla v této situaci na místě zanechat (hodinky možná i tablet). Dále se zmiňuje odvolací soud o důchodu, který měl být poškozené vyplacen dne 6. 6. 2017, dle jeho názoru ještě neznamená, že si nemohla poškozená dne 9. 6. 2017 vyzvednout na poště částku 4 000 Kč. Dle názoru odvolacího soudu se okresní soud blíže nezaobírá celkovým obrazem uvedeného večera, kdy i sám obžalovaný připouští, že došlo mezi ním a poškozenou ke konfliktu a hádce, k nějaké strkanici a podobně, poškozená naopak vypovídala, že obžalovaný byl vzteklý, do všeho kopal, rozbíjel věci v chatě atd. Dle odvolacího soudu je faktem, že nebyly nalezeny žádné stopy po rozbitých či zničených věcech poškozené, ovšem to neznamená, že tvrzení poškozené o odcizení či zničení věcí jsou nevěrohodná a proto by prvý soud měl věnovat skutečně maximální pozornost k věrohodnosti jednotlivých verzí, včetně motivace křivého nařčení z jedné či z druhé strany a vše se zasazením uvedeného děje do celkového obrazu proběhlého dne. Prvý soud má tedy znova hodnotit důkazy tak, aby způsobem nevyvolávající důvodné pochybnosti uvedl, co má ohledně jednotlivých skutků za spolehlivě prokázané. Své úvahy má okresní soud tedy opět vysvětlit, včetně navazujících právních závěrů, aby mohlo být rozhodnutí považováno za přesvědčivé a spravedlivé. Pokud pak jde o skutek kvalifikovaný jako přečin neoprávněné užívání cizí věci dle § 207 odstavec 1 trestního zákoníku, prvý soud nakonec tuto trestní věc obžalovaného usnesením postoupil Městskému úřadu [redacted] k možnému projednání jako přestupek, proti čemuž státní zástupkyně podala stížnost a odvolací soud napadené usnesení zrušil. Z odůvodnění tohoto usnesení pak vyplynulo, že prvý soud sice považuje jednání obžalovaného za prokázané, že vozidlo užil bez souhlasu poškozené, dle názoru odvolacího soudu však nelze aplikovat na tento případ zásadu subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odstavec 2 trestního zákoníku, zdůrazňuje, že závěr prvého soudu, že jednání obžalovaného nedosahuje intenzity běžně se

vyskytujících případů skutkových podstat není přesvědčivý, zmiňuje, že k užití vozidla došlo v souvislosti s požitím alkoholu. Navíc obžalovaný měl za účelem získání klíčů od vozidla využít spánku poškozené, která i když mu v minulosti jízdu s vozidlem umožnila, tak vzhledem k požitému alkoholu by se jeho požadavek nesetkal s kladnou odezvou.

Aniž by soud prováděl další dokazování či doplnil dokazování vynesl v pořadí čtvrtý rozsudek dne 20. 5. 2020, č.j. 6T 68/2018-645, v němž uznal obžalovaného vinným v bodě 1) přečinem neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odstavec 1 trestního zákoníku, v bodě 2) pak přečinem ublížení na zdraví dle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, přečinem nebezpečné vyhrožování dle § 353 odstavec 1, 2 písm. b) trestního zákoníku a přečinem poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku a v bodě 3) přečinem krádeže dle § 205 odstavec 1 písm. a) trestního zákoníku. Prvý soud musí pouze konstatovat to, že odvolací soud v podstatě soudu prvého stupně víceméně ukládal, jak má hodnotit provedené důkazy a co z nich má vyvodit, které má upozadnit na úkor jiných či jejich význam snižovat a prvý soud tak podlehl jistému nátlaku a ve svém čtvrtém rozsudku, který již byl odvolacím soudem přijat, rozhodl tak, aby to bylo pro odvolací soud akceptovatelné, aniž by o správnosti posledních dvou rozhodnutí byl přesvědčen, což samozřejmě není správný postup a dle názoru prvého soudu tedy měl ve všech bodech obžaloby postupovat dle zásady „in dubio pro reo“ obžalovaného zprostit dle obžaloby, jak ostatně v konečné fázi ve svém pátém rozhodnutí učinil.

Co se týče tedy čtvrtého rozsudku okresního soudu, tak prvý soud již zcela rezignoval a oproti svému přesvědčení se opět snažil přehodnotit důkazy tak, jak mu v podstatě nastínil odvolací soud, jehož pokyny je soud I. stupně vázán a musí je respektovat, byť měl pochybnosti o oprávněnosti jeho pokynů, které vedly nakonec prvý soud k převzetí jeho skutkových závěrů a jeho vlastního hodnocení důkazů. Uvěřil tedy tvrzení poškozené, že bufty na chatu koupili již cestou, že obžalovaný vypil u ohně tři piva, jak sám uvedl a poté, co uložili děti ke spánku, jel nakoupit vozidlem poškozené bez jejího souhlasu alkohol a poté spáchal pak skutek č. 2). Pokud jde pak o skutek 2) a 3), dospěl prvý soud k závěru, že se nepodařilo prokázat, že obžalovaný poškozenou škrtil. Ovšem uvěřil ji nakonec, že rozbil skleněnou výplň dveří (což obžalovaný připustil), že rozbil i jiné věci, které měla mít na chatě a uznal obžalovaného vinným i odcizením finanční částky 4 000 Kč, přestože na ústřižku z pošty bylo uvedeno datum vybrání důchodu dne 6. 6. 2017. Dále pak dle náznaků odvolacího soudu přehodnotil i výpověď svědka R[redacted], který byl v telefonickém spojení s poškozenou a jehož výpověď prvý soud v předchozích rozhodnutích nepovažoval za příliš věrohodnou (odvolací soud toto tvrzení okresního soudu považoval za ničím nepodloženou spekulaci) a nakonec spolu s výpovědí poškozené zhodnotil důkazy v tom směru, že obžalovaný vyhrožoval zabitím nejen poškozené ale i nezletilým dětem. Za tato jednání pak okresní soud odsoudil obžalovaného dle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce deseti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu jednoho roku a uložil obžalovanému povinnost uhradit poškozené škodu ve výši 16 000 Kč. Odvolání obžalovaného pak krajský soud, jež souhlasil se závěry okresního soudu, co se týče viny a trestu, rozsudek zrušil pouze ve výroku o náhradě škody. Zrušil tedy rozsudek pouze ve výroku o náhradě škody s tím, že je obžalovaný povinen zaplatit poškozené pouze částku 5 000 Kč, nikoliv částku 16 000 Kč, jak uložil okresní soud. Bylo to proto, že prvý soud svým rozsudkem ze dne 30. 10. 2019 poškozené přiznal na náhradě škody částku 5 000 Kč, přičemž proti výroku podal odvolání pouze obžalovaný a v novém rozhodnutí nemohlo být jeho postavení zhoršeno.

Obžalovaný si pak podal proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 7. 2020 dovolání, které Nejvyšší soud dle § 265i odstavec 1 písm. b) trestního řádu odmítl.

Obžalovaný J[redacted] J[redacted] prostřednictvím svého obhájce podal Ústavnímu soudu ústavní stížnost proti rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 20. 5. 2020, č.j. 6T 68/2018-645, proti

rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 7. 2020, č.j. 9 To 173/2020-692 a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 2. 2021, č.j. 3 Tdo 1389/2020-740. Jak bylo již shora uvedeno, Nejvyšší soud rozhodl nálezem ze dne 22. 2. 2022 tak, že všechna tato rozhodnutí, proti nimž byla podána ústavní stížnost, zrušil s tím, že byly porušeny stěžovatelovo ústavně zaručené základní právo na soudní ochranu dle článku 36 odstavec 1 Listiny základních práv a princip presumpce neviny dle článku 40 odstavec 2 Listiny základních práv a svobod. Ústavní soud tedy dospěl k závěru, že ústavní stížnost je důvodná. V odůvodnění svého nálezu Ústavní soud dal stěžovateli plně za pravdu v tom, že krajský soud sám hodnotil důkazy, přehodnocoval skutková zjištění učiněná soudem prvního stupně, vyvozoval vlastní skutková zjištění a činil si názor na věrohodnost svědků odlišně od okresního soudu, aniž by sám prováděl, byť jen částečně dokazování a následně pokyny ukládanými okresnímu soudu docílil toho, že ten jeho závěry převzal v rozporu se svým vnitřním přesvědčením konzistentně zastávaným ve svém prvém i druhém rozsudku. Ústavní soud pak konstatuje dále, že okresní soud ve svém prvém i druhém rozsudku vycházel z důkazů, které sám provedl, po kasačním zásahu prvním usnesením krajského soudu napravil vady při provádění důkazů znaleckým posudkem (resp. při výslechu soudního znalce) a v potřebném rozsahu doplnil dokazování takovým způsobem, že i krajský soud ve svém druhém usnesení konstatoval, že všechny jeho pokyny týkající se dokazování, byly splněny. Další výhrady krajského soudu se tak nesly již jen v duchu údajných vad při hodnocení důkazů a vypořádání se s provedenými důkazy a skutkovými zjištěními okresním soudem. Dále vytýká Ústavní soud krajskému soudu, že všechna zrušující usnesení vydával toliko v neveřejném zasedání, nevyslechl tedy žádného svědka a za přítomnosti stran neprovedl žádný jiný důkaz, a přesto z obsahu jeho usnesení jednoznačně plyne, že důkazy samostatně hodnotil a činil si na ně vlastní názor, který pak konfrontoval s názorem okresního soudu, jemuž se jej snažil zprostředkovaně ukládanými pokyny vnutit. Dále se Ústavní soud vyjádřil k jednotlivým skutkům, o nichž okresní soud rozhodoval. K prvému skutku Ústavní soud uzavřel, že okresní soud přehodnotil své původní skutkové závěry pod tlakem nepřípustných pokynů krajského soudu, o čemž svědčí opakované zrušení rozsudku okresního soudu toliko s nekonkrétními a obecnými výhradami k hodnocení důkazů v situaci slovo proti slovu, radikální a důkazním vývojem nepodložená změna skutkových závěrů okresního soudu v jeho usnesení a jejich akceptace krajským soudem přes existenci elementárních rozporů v odůvodnění napadeného rozsudku okresního soudu ke skutku 1). Co se týče skutků 2) a 3) tak poukazuje na to, že se okresnímu soudu nepodařilo přes veškeré úsilí odstranit pochybnosti o tom, zda k němu vůbec došlo a za této situace krajský soud stručně opět uložil okresnímu soudu, aby věnoval zvýšenou pozornost věrohodnosti jednotlivých verzí, aby odstranil pochybnosti o tom, které věci měly být poničeny a které měly být odcizeny. Přestože dal za pravdu okresnímu soudu, že ohledání místa činu proběhlo s větším časovým odstupem a žádné stopy po rozbitých či zničených věcech poškozené nebyly nalezeny, konstatoval krajský soud, že to samo o sobě ještě neznamená, že tvrzení poškozené o odhození a zničení věci jsou nevěrohodná, neboť nečinnost policejního orgánu nelze v tomto směru klást k tíži poškozené. K tomu Ústavní soud dodává, že tím krajský soud velmi zřetelně nepřímo naznačil okresnímu soudu, jaké skutkové zjištění od něj očekává a současně implikoval, že by snad nečinnost policejního orgánu měla být kladena k tíži stěžovatele. Dále Ústavní soud konstatuje, že ani ve třetím rozsudku okresní soud nevzal za prokázané zničení či odcizení většiny věcí, které uváděla poškozená, neboť neměl ničím za prokázanou jejich existenci, krajský soud však opět ve zrušujícím usnesení vytkl okresnímu soudu, že i když žádné stopy po rozbitých či zničených věcech nebyly nalezeny, tak to ještě neznamená, že tvrzení poškozené o odcizení či zničení věcí jsou nevěrohodná, pokud se dle odvolacího soudu od jejich tvrzení odvíjí jiná skutková zjištění okresního soudu. Z toho se podává, že krajský soud nutí okresní soud přijmout za jediný důkaz trestných činů proti majetku výpověď poškozené jen proto, že v jiných bodech obžaloby okresní soud proti svému vnitřnímu přesvědčení svá skutková zjištění změnil. Dále se Ústavní soud vyjádřil v tom směru, co se týče těchto skutků, že se krajský soud dopustil i dalšího přehodnocování skutkových závěrů soudu prvého stupně

zjevně založených na apriorním přesvědčení o vině stěžovatele. Konkrétně se vyjadřuje k odcizené částce 4 000 Kč, kdy v rozporu se skutkovým zjištěním okresního soudu, že částka 4 000 Kč, kterou měl stěžovatel poškozené odcizit, pocházela z důchodu, který si cestou na chatu (podle jiné její výpovědi den předem) vyzvedla na poště uvádí krajský soud, že skutečnost, že si důchod ve skutečnosti vybrala již tři dny předem, neznamená, že si v rozhodný den nemohla vybrat na poště částku 4 000 Kč ačkoliv žádná taková skutková zjištění o jiném výběru peněz okresní soud neučinil a ani sama poškozená netvrdila nic jiného, než že částka pocházela z vyplaceného důchodu. Ústavní soud tak vytýká okresnímu soudu, že pak v napadeném rozsudku i v tomto ohledu podlehl nepřípustnému tlaku ze strany krajského soudu a převzal za svá jím prosazovaná skutková zjištění. Ústavní soud dále poukazuje ve vztahu ke skutku 3), že krajský soud vytkl okresnímu soudu ve druhém usnesení, že neuvěřil poškozené, zejména kvůli znaleckému posudku na její osobu. Sice krajský soud uvedl, že jde o významný důkazní prostředek, avšak dle krajského soudu okresní soud závěry znaleckého posudku přeceňuje, odborné vyjádření ke krevním stopám se dle krajského soudu nevyjadřuje k průběhu incidentu a „případnému" krvácejícímu zranění poškozené, na jejíž hlavě byl „objektivně zjištěn" zaschlý strup a Ústavní soud konstatuje, že závěr krajského soudu, že krev nepocházela od poškozené, nevyznívá vskutku přesvědčivě. Pokud se pak krajský soud vyjádřil k výslechu zpracovatele odborného vyjádření, tak soud uvedl, že se jednalo pouze o teoretické závěry, které ne zcela odpovídají výstupům odborného vyjádření, tak vývody krajského soudu již nejsou ničím jiným, než přehodnocováním důkazu, které krajský soud neprovedl. Co se týče skutku 3) Ústavní soud konstatuje, že závěry okresního soudu jsou logicky a přesvědčivě odůvodněny a vycházejí z dokazování provedeného v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Krajský soud provedl dokazování vlastní a dospěl k vlastním závěrům, které se nepřípustně snažil vnuknout soudu okresnímu. Dále Ústavní soud se vyjádřil k výpovědi svědka R[redacted] a poukázal na to, že okresní soud uzavřel, že z jeho výpovědi vyplynulo, že má informace toliko z doslechu a měl tohoto svědka za nevěrohodného, neboť se vyhýbal své výpovědi a má k poškozené blízký vztah. Vytýká krajskému soudu, že toto odmítl s tím, že se jedná o nepodloženou spekulaci, čímž evidentně vyjádřil svůj názor na to, jak by okresní soud měl hodnotit věrohodnost tohoto svědka. Stejný závěr lze učinit ohledně závěrů krajského soudu, že okresní soud oproti znaleckému posudku na osobu poškozené se kriticky nevěnuje znaleckému posudku na osobu stěžovatele, což okresní soud dle Ústavního soudu srozumitelně vyložil. Dále konstatuje Ústavní soud, že uvěřil-li okresní soud znaleckému posudku na osobu poškozené, což vysvětlil v návaznosti na znalecký posudek obžalovaného, tak takový postup byl v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, do nichž krajskému soudu nepřísluší zasahovat. Ústavní soud vytýká okresnímu soudu, že zjevně s výjimkou části skutku 2) převzal po nepřípustných pokynech krajského soudu jeho představu o skutkových zjištěních za svou a v podstatě se jí podrobil. O tom, že tak učinil v rozporu se svým vnitřním přesvědčením, svědčí to, že odůvodnění jeho nových skutkových závěrů je rozporuplné, nelogické, neúplné či v přímém rozporu s tím, jaké skutkové závěry učinil již z původně provedených důkazů, což je blíže rozvedeno. Ústavní soud vytýká soudu okresnímu, že ačkoliv vydání třetího rozsudku nepředcházelo již žádné dokazování, soud radikálně změnil názor a rozhodl odlišně od svých původních rozhodnutí. Krajský soud na tyto rozpory a nelogičnosti nijak ve svém rozsudku nereagoval, neboť odpovídaly jeho představám o skutkovém stavu.

Závěrem Ústavní soud shrnul, že vzhledem ke všemu výše uvedenému krajský soud ukládal opakovaně okresnímu soudu protiústavní pokyny, což vyústilo ve vydání napadeného rozsudku Okresního soudu, který krajský soud svým napadeným rozsudkem akceptoval. Okresní soud tedy podlehl nepřípustnému tlaku odvolacího soudu a vyhověl jeho protiústavním pokynům a okresní soud tak zatížil svůj napadený rozsudek rovněž vadou protiústavnosti, neboť jeho skutkové závěry nebyly výsledkem jeho vnitřního přesvědčení dosaženého na základě dokazování provedeného v souladu s ústavně chráněnými zásadami přímosti a bezprostřednosti, úctnosti a

volného hodnocení důkazů, ale vůle krajského soudu, který žádné dokazování neprováděl. Vada se promítla jak do rozsudku okresního soudu, tak do rozsudku krajského soudu a potažmo i do usnesení nejvyššího soudu. Proto byla všechna tři napadená rozhodnutí okresních soudů zrušena. Úlohou okresního soudu bude znovu hodnotit důkazy v souladu s relevantními zásadami dokazování v trestním řízení, na základě toho dospěl ke skutkovým závěrům, které budou odrážet jeho vnitřní přesvědčení. Předchozími pokyny krajského soudu, které Ústavní soud shledal protiústavními, se přitom nesmí cítit vázán.

Soud po zrušení čtvrtého rozsudku ze dne 20. 5. 2020 a rozsudku krajského soudu ze dne 30. 7. 2020 i usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 2. 2021 Nálezem Ústavního soudu se tedy řídil jeho pokyny a snažil se znovu zhodnotit již provedené důkazy tak, jak požaduje Ústavní soud, tedy v souladu se všemi relevantními zásadami dokazování v trestním řízení, zejména tedy se zásadami volného hodnocení důkazů, materiální pravdy zejména obsažených v § 2 odstavec 5, 6 trestního řádu, zhodnotil je tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Hodnotil tedy níže uvedené důkazy provedené již v předchozích hlavních líčeních, Ústavní soud nenařídil, aby okresní soud provedl nějaké úkony či doplnění dokazování. Vycházel tedy z těchto důkazů provedených v přípravném řízení i při minulých hlavních líčeních, kdy se jedná o výpověď obžalovaného J[redacted] J[redacted], výpověď poškozené E[redacted] N[redacted] jako svědkyně, výpověď svědkyně E[redacted] N[redacted] mladší, výpověď svědkyně Š[redacted] J[redacted], svědka J[redacted] J[redacted], svědka F[redacted] R[redacted], výpověď svědka [redacted] J[redacted] R[redacted], znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie na osobu obžalovaného, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie na osobu poškozené E[redacted] N[redacted], znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, týkající se zranění poškozené E[redacted] N[redacted], protokol o prohlídce těla obžalovaného J[redacted] J[redacted] i poškozené E[redacted] N[redacted], protokol o ohledání místa činu spolu s náčrtkem a fotodokumentací, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie i následný výslech zpracovatele odborného vyjádření kpt. [redacted] M[redacted] R[redacted], doklad o výběru důchodu.

Obžalovaný vypověděl, že se seznámil s E[redacted] N[redacted] v zaměstnání v [redacted], nejprve byli kamarádi a asi po dvou měsících to přerostlo v intimní vztah. Bydlí ve [redacted] na chatě, a když měl službu, tak často spával u paní N[redacted], aby nemusel jezdit do [redacted] a ráno zase do práce. Paní N[redacted] u něj na chatě také asi 3x spala, měla tam i nějaké osobní věci, nějakou skříňku, sekačku a před incidentem tam přivezla i nějaký traktůrek. On jí pomáhal v jejím novém bytě dělat elektroinstalaci, dal jí tam pračku, ledničku, televizi. Žili spolu i intimně asi 2x do týdne. Paní N[redacted] také navrhla, že by mohl bydlet u ní v bytě, a její matku, že by mohli přestěhovat k němu na chatu.

Co se týče inkriminovaného dne, tak obžalovaný vypověděl, že se s E[redacted] N[redacted] dohodli, že pojedou v pátek k němu na chatu do [redacted] s jejími dvěma vnoučaty a jejím psem. Jel jejím autem [redacted] [redacted]. To auto v minulosti často řídil, neboť N[redacted] užívala prášky a bývala po nich unavená a nechtěla řídit. Toto vozidlo si často půjčoval a vyřizoval si třeba své osobní věci. Někdy se nestalo, že by mu auto nepůjčila. Cestou se stavili v obchodě [redacted], kde E[redacted] kupovala dětem nějaké sladkosti a pití. Vyložil je ve [redacted] na chatě a pak s tím autem ještě jel jednou pro pivo a pro buřty do obchodu do [redacted]. Večer probíhal tak, že si opekli s dětmi buřty, on vypil asi nejvíce tři piva (v přípravném řízení uváděl čtyři piva), víc toho nevypil. Večer mezi nima došlo k hádce. Jednak to bylo proto, že mu oznámila E[redacted], že má jiného muže, a to jakéhosi T[redacted], a nevěděla s kým má chodit, a dále mu oznámila, že je orientovaná na ženy. Tvrdila mu, že když bydlela ještě se svým manželem v [redacted], tak s nimi žila v domácnosti žena, s níž má její manžel dítě. Dále se hádali i kvůli tomu, že E[redacted] po něm požadovala, aby si vzal půjčku 150 000 Kč na vozidlo BMW s tím, že by nedostala půjčku, neboť

má exekuce. Připadlo mu, že z něj dělá hlupáka a naštvalo ho to. Při hlavním líčení pak vypověděl, že E[redacted] na něj při hádce nijak neútočila, a on jí facku nedal, pouze vzteky praštil rukou do prosklených dveří koupelny, a přitom se pořezal na ruce o sklo, a tekla mu krev. V přípravném řízení obžalovaný uváděl, že E[redacted] dostala při hádce hysterický záchvat a začala ho fackovat. Takovou ji neznal, a reagoval na to tak, že jí odstrčil jednou rukou, možná se trefil na hrudník, či krk a ona spadla na záda na postel, poté že praštil dveřmi od koupelny a pořezal se sklem na ruce. K otázce policejního orgánu, k jeho zranění, která byla konstatována při prohlídce těla připustil možnost, že ho poškozená při fackování kousla do ruky. Protože obžalovaný uváděl v tomto směru jiné skutečnosti, než v přípravném řízení, byla mu část této výpovědi z přípravného řízení u hlavního líčení čtena. Obžalovaný s touto částí výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení, souhlasil, resp. připustil, že to bylo tak, jak uváděl v přípravném řízení. Dále k tomu uvedl, že ale E[redacted] nijak neublížil. Dále potom uvedl, že poté, co se pořezal sklem na ruce, si vzal spacák a šel spát ven na gauč. Při hádce se děti probudily a plakaly, když odešel ven, tak se uklidnily a spaly dál. Obžalovaný rozhodně popřel, že by E[redacted] N[redacted] škrtil, že by vyhrožoval zabitím jí i dětem. Popřel rovněž, že by po ní házel vázu, k tomu uvedl, že žádnou vázu ani na chatě nemá. Rovněž jí neodcizil žádné věci, tedy žádné peníze, ani tablet, ani mobilní telefon a hodinky. Žádné sluneční brýle ji nepošlapal, nic takového se na chatě nedělo. N[redacted] se ten den, když jeli na chatu, nestavovala na poště pro důchod. Ráno byla E[redacted] N[redacted] naštvaná, vzala děti, psa a odjela. Neřekla mu, kvůli čemu odjíždí. On jí potom nekontaktoval. Naopak ona odpoledne mu asi 4 až 5x telefonovala, ale nic mu neřekla, jen to, že má za ní přijít domů. Dcera se mu nabídla, že ho odveze, a když přijeli před dům paní N[redacted], tak je dcera N[redacted] začala napadat, kopali do auta a lámali zrcátko. Dcera ho pak odvezla do práce a tam potkal paní N[redacted], která seděla na chirurgické ambulanci a zřejmě se nechávala ošetřit. Po incidentu mu N[redacted] psala sms zprávy, že chce věci z chaty zpátky. Pro ty věci si pak dojela, ale byly předány v jeho nepřítomnosti. Pro ty věci pak přijel pan R[redacted]. N[redacted] mu lednici nechala před barákem a má u ní ještě pračku a televizi. Pokud jde o pana R[redacted], tak ví, že občas u N[redacted] spával, protože asi neměl kde spát, tak ho tam nechávala. Co se týče mobilního telefonu, tak neví, zda měla s sebou E[redacted] N[redacted] telefon a neví, zda by N[redacted] během hádky, či po hádce někomu telefonovala. Toho si nevšiml. Co se týče alkoholu, tak problémy s alkoholem nemá. Je pravda, že v [redacted] dělají namátkové kontroly na alkohol, a jednou mu naměřili 0,9 promile alkoholu v krvi, tak si vzal dovolenou. Jezdí do práce do [redacted] do [redacted] a musí jezdit autem, takže požívat alkohol nemůže. Pokud jde o půjčku na BMW, kterou po něm chtěla N[redacted], tak dle jeho názoru se chtěla vyrovnat svému bývalému manželovi, který má také BMW. Také mu N[redacted] říkala, že buď má možnost, aby jí koupil auto [redacted], anebo aby si on vzal na auto půjčku. Bylo to tedy myšleno tak, že buď [redacted], nebo on. Po zrušení druhého rozsudku okresního soudu soudem odvolacím byl obžalovaný dovyslechnut ohledně věcí, které měly být poškozené odcizeny či zničeny i celkově k průběhu incidentu. Opět popřel, že by některé z věcí odcizil, či zničil. Uvedl k tomu, že u poškozené neviděl analogové náramkové hodinky ESPRIT a brýle [redacted], resp. je možné, že poškozená sluneční brýle ten den na hlavě měla, ale neví, co s nimi pak udělala. Při konfliktu ale brýle [redacted] nerozšlapal, žádný tablet neodcizil, ani nezničil, neviděl u poškozené tablet, ani že by si s ním děti hrály. Co se týče telefonu, neviděl, že by poškozená měla s sebou dva telefony. Je možné, že jeden měla určitě. Neví, zda během jejich hádky někomu telefonovala, protože byl pak venku. Pokud jde o peníze, tak žádné neodcizil. Peněženku s sebou určitě měla, ale kolik měla peněz, neví. Půjčoval si od ní 300, či 400 Kč, ale ty ji vrátil, nebylo to ale ten den. Pokud jde o užití vozidla poškozené, tak opět obžalovaný uvedl, že často řídil vozidlo poškozené. Vozidlo mu půjčovala a někdy nebyl žádný problém. Půjčila mu ho třeba na den, řídil, když spolu jeli do práce, či z práce. Řídil vlastně pořád, ona o řízení neměla zájem. Když jí požádal, zda mu půjčí klíče od auta, tak mu je půjčila. Ten večer jel autem do [redacted] pro pivo a pro špekáčky. Poškozená to věděla, nebylo to bez jejího vědomí. Klíče od auta byla asi položené na stole, přesně si to už nepamatuje. Sdělil jí, že si půjčuje auto a ona s tím neměla problém. Technický průkaz byl v autě. Dále se obžalovaný opět vyjádřil

k incidentu, který se mezi nimi odehrál. Opět uvedl, že došlo mezi nimi k hádce, nijak ji fyzicky nenapadal, rozhodně ji neškrtil a fyzicky neublížil, šlo pouze o strkanici. Neříkal jí, že ji zabije, ani nevyhrožoval, naopak nadávala ona. Proto pak praštil do dveří a pořezal si ruku. Důvody hádky uváděl obžalovaný stejné jako v přípravném řízení i v hlavním líčení. Dále ještě uvedl, že když se hádali, tak po místnosti běhal pes poškozené. Tvrdil, že jej pes nekousl, není si vědom toho, že by ho kousla poškozená. Zranění ale neměl. Zopakoval, že po poškozené nehodil vázu, ani popelník, na chatě žádné vázy nemá. Při hádce se poškozená jeho dotkla jako první, bylo to takové fackování, a proto jí odstrčil na postel.

Poškozená E N jako svědkyně vypověděla, že se seznámila s obžalovaným v v práci. Jevil se jí jako slušný člověk. Řekla mu o sobě hodně věcí, byla v rozvodovém řízení po 30 letech manželství. Svěřila se mu rovněž s tím, že se léčí s depresemi, že byla obětí domácího násilí ze strany manžela, který jí týral. Obžalovaný jí hodně pomáhal, např. jí stěhoval, přidělal ji kuchyňskou linku, půjčil ji lednici a další věci. Hned zpočátku mu řekla, že není připravena na žádný vztah, a žádný vztah také nechce. Intimně spolu nežili, za celou dobu co se znali, pohlavní styk nikdy neměli. Řekla mu na rovinu, že to nechce, a on to plně respektoval. Seznámila ho také se svojí rodinou, a on jí seznámil s jeho dětma. Bydlel na chatě ve a u ní v bytě spal jen jednou, vždycky odjížděl domů, a ona nechtěla, aby tam spal (v přípravném řízení uváděla, že u ní několikrát i přespával). Na chatě před touto událostí byli asi 2x a ona si u něho nechala zahradní traktůrek, sekačku na trávu, dala mu i starou skříň, a jiné věci, které se jí do bytu nevešly. Na chatě před inkriminovanou událostí nikdy nespala. Na chatu jezdili vždy jejím autem, jehož majitelkou je matka, ale ona ho má svěřené k užívání. Auto řídil obžalovaný s jejím svolením. Když spolu někam jeli, chtěl řídit vždy obžalovaný.

Pokud jde o inkriminovanou událost, tak obžalovaný jí nabídl, zda by si nechtěla jet odpočinout k němu na chatu. V tu dobu na tom nebyla dobře, prodělala cévní mozkovou příhodu a v té době byla i unavená, neboť měla dvanáctihodinové služby. Byla ráda, že jí to nabídl a zeptala se, zda by si mohla vzít sebou i děti. Jednalo se o vnučku H a o V. V je syn jejího bývalého muže, který daroval sperma její přítelkyni S. Obžalovaný souhlasil s tím, aby vzala děti, říkal, že to bude fajn, že si udělají hezký program. Na chatu jeli vozidlem , které řídil obžalovaný. Vyzvedli děti, ona si před tím vybrala důchod, přesně ale neví, zda to bylo ten den, či den před tím (v přípravném řízení uváděla, že to bylo ten den, co jeli na chatu). Obžalovaný s sebou neměl žádné peníze, a od ní si ještě půjčil 400 Kč, které jí pak na chatě vrátil. Ten důchod tedy měla s sebou. V obchodě nakoupila potraviny asi za 500 Kč, bylo to jídlo pro děti, buřty, něco k pití, alkohol nekupovala. Když jeli na chatu, tak řídil obžalovaný (v přípravném řízení uváděla, že řídila ona) a vozidlo zaparkovala předkem vozidla směrem k potoku. K vozidlu ještě obžalovaná uvedla, že obžalovanému vozidlo půjčovala, jezdil s ním a vždy se jí ptal, zda si vozidlo může půjčit. Když spolu byli na té chatě, tak se mohl domnívat, že by mu dala souhlas k tomu, aby s vozidlem jel. Pokud by nebyl opilý, auto by mu půjčila. Měla ale klíče uložené v kabelce a do kabelky se neleze (v přípravném řízení uváděla, že klíče od vozidla ležely na stole i s peněženkou). Kdyby nenastala pak situace popsaná níže, tak by jí nevadilo, že si auto půjčil a pro něco někam zajel. Na chatě tedy uklidila, přivezla s sebou i peřiny pro děti, které povlíkla, a šli péct buřty. Všechno bylo v pohodě. Obžalovaný se k dětem choval dobře, i k ní. Obžalovaný jí s dětmi pomáhal, vysprchoval je a pak jim ještě pustil pohádky a šli spát. Ona šla spát s dětmi a obžalovaný byl trochu naštvaný. Asi kolem 0.15 hodin se vzbudila tím, že obžalovaný na ní ležel, měla jeho ruku, resp. bříško dlaně v puse, a držel jí nos, a druhou rukou jí škrtil. Škrtil jí tak silně, že si myslela, že bude po ní. Měla všechny dýchací otvory uzavřené, a nebyla schopná se nadechnout. Druhou rukou jí držel pod čelistí za krk, a ukazovákem jí tlačil dolů, proti krku a současně svíral prsty tak, aby co nejvíce obejmul krk. Měla pak na bradě modřinu. Snažila se s ním prát a dostat se z držení, ale nešlo to. Měla s sebou i tři psy, jeden

z nich – [redacted] jí chránila a začala obžalovaného kousat do lýtek a do pat. Tím, jak ho začala kousat, tak se mu vymanila, obžalovaný se po psovi začal ohánět a povolil sevření. Když se mu vyprostila ze sevření, tak obžalovaného kousla do ruky. On se na ní pak sápal dál, a ona ho ještě dále kousala na rukách. Mezitím se probudily děti a plakaly. Obžalovaný byl opilý, byl z něj cítit alkohol. Když se mu vymanila, tak křičel, že jí zabije, křičel něco o BMW, dále křičel: „Ty svině, já tě zabiju, a ty hajzly taky". Potom začal rozbíjet sklo u dveří do koupelny a stále křičel, že všechny zabije. Zuřil a rozbíjel věci, do všeho kopal a věci jí vyházel z chaty. Rozbil si i nějaké nádobí. Ona vzala svůj telefon a chtěla někomu zavolat, nevěděla ale komu, byla tma a nevěděla, kde má rozsvítit. Pak jí napadlo zavolat dlouholetému kamarádovi panu R[redacted]. Nedokázala mu ale říci, kde je, aby za ní přijel. R[redacted] říkala, co obžalovaný dělá, a když telefonovala, tak jí obžalovaný praštil vázou do hlavy. Po celém pokoji byly potom střepy. Také hodil cukřenku po dětech, které netrefil, jen se vysypal cukr. Přitom měla zapnutý hovor s panem R[redacted], obžalovaný se jí snažil ten telefon vzít, ale nepovedlo se mu to. Snažil se jí napadat, ona pak do něj strčila a on spadl na postel, a jak byl opilý, tak usnul. Ona odvedla děti do kouta, protože plakaly, tak je uklidnila, přikryla dekou, a ony usnuly. Sedla si do křesla, vzala si v kuchyňské lince nůž a hlídala, aby se obžalovaný neprobudil. Čekala asi tak do 4.00 hodin do rána, kdy se začalo rozednívat, sbalila věci a vzala děti do auta, připoutala je v autě a odjela domů. Klíče vytáhla obžalovanému z kapsy u kalhot, když spal. V průběhu té noci ještě mluvila s R[redacted] po telefonu, a ten ji psychicky držel až do rána. Domluvila se s ním, že z chaty pojede k němu. Ráno se tedy u něj stavila a šla si lehnout, R[redacted] se jí postaral o děti. Potom poslala dceři sms zprávu, že je doma, a že se něco stalo. Dcera hned přijela. Po jejím příjezdu H[redacted] plakala, a když dcera viděla, jak je ona zmordovaná, tak dostala hysterický záchvat, křičela na ní, jak si mohla dovolit vzít tam děti, když ho pořádně ani neznala, a že je ohrozila. Dcera jí potom donutila, aby zavolala policii. Bylo to odpoledne, policie přijela, nafotili jí, vyslechli a poslali k doktorovi. Když se to na chatě odehrávalo, tak byla v šoku a nevolala o pomoc sousedy, nedokázala ani volat policii, protože nevěděla, kde je. Místo toho volala panu R[redacted]. Tomu pak volala ještě jednou, když obžalovaný usnul a chtěla, aby přijel. On jí uklidňoval, byl s ní v kontaktu a mluvil s ní. Neříkal jí ale, aby zavolala policii. R[redacted] jí také volal zpátky a říkal, že až se rozední, že za ní přijede. R[redacted] je dlouholetý kamarád, děti ho znaly, také jí pomáhal a hlídal jí děti. Než došlo k tomuto incidentu, tak se s obžalovaným nijak nehádali. Neříkala mu, aby si vzal půjčku na nějaké BMW pro ni. To, že si obžalovaný v noci auto půjčil, tak na to přišla tak, že ráno, když do něj nakládala děti, tak stálo úplně jinak, než když přijeli. Kdyby nenastala tato situace, tak by jí nevadilo, že si auto půjčil, a že si pro něco zajel. Částku 4 000 Kč měla v peněžence na stole, a doma pak zjistila, že je v peněžence nemá. Dále jí obžalovaný dupnul na brýle, vykopl je z chaty a telefon Samsung, který koupila dceři a chtěla ho reklamovat, tak ten rozbil a vůbec ho nenašla, věci totiž vyhazoval z chaty, také H[redacted] tablet. Ve své druhé výpovědi z přípravného řízení ale uvedla, že neviděla, že by tablet obžalovaný poškodil, ale když balila věci, tak ho nenašla. Hodinky zůstaly v koupelně. Tablet a hodinky do současné doby nemá, brýle byly zničené a telefon Samsung jí také nevrátil. Ona mu pak volala a vyzývala ho, aby věci vrátil. On jí také volal, že se spolu nějak domluví a omlouval se za to, co udělal. Chtěl s ní mluvit a přijel za ní na [redacted] autem. Dcera ale měla hysterický záchvat a sáhla po něm do auta a nějakou mu strčila. Pro věci a hračky dětí na chatu pak dojel pan R[redacted], stejně tak pro traktůrek a sekačku na chatu. Je pravda, že mu asi večer řekla, že V[redacted] je syn její přítelkyně, a toho asi naštvalo. Obžalovaný také věděl, že měla přítele z ciziny, ale to byl spíše přítel po telefonu, s kterým si psala, a nevídali se. Myslí si, že hlavní příčinou toho, co se stalo, bylo to, že nechtěla nikdy s obžalovaným mít sex, ale on to vždy plně respektoval. Při incidentu utrpěla zranění. Obžalovaný ji hnul krční páteří a měla pohmožděniny v obličeji a na krku, nemohla polykat a bolel jí ohryzek. Léčbu odmítla, neboť si nemůže dovolit být na neschopence. Dostala límec a tržná rána jí byla ošetřena. Po zrušení druhého rozsudku okresního soudu soudem odvolacím byla poškozená opět vyslechnuta celkově k incidentu, který se odehrál na chatě i k věcem, které měly být odcizeny či poškozeny. Tehdy uvedla, že vozidlo půjčovala obžalovanému vždy se souhlasem. Auto si nepůjčoval často, možná 2x, či 3x, když si

potřeboval něco zařídit. Nejprve uvedl, že na chatu řídila ona, a poté připustila, že si tím není jistá, že možná řídil obžalovaný, již neví. Když spolu někam jeli, tak někdy řídil obžalovaný. Do práce ani na výlety spolu nejezdili, jeli spolu třeba do města. Pokud spolu jezdili, tak řídil s jejím souhlasem. Pokud jde o klíče od vozidla, tak když přijeli na chatu, tak je buď měla v kabelce, či na stole, není si jistá, spíš byly ale v kabelce. Dále uváděla, že obžalovaný pro žádné buřty do [redacted] nejel, neboť je měli již nakoupené z [redacted] od [redacted]. Ráno po incidentu zjistila, že auto bylo zaparkované obráceně, a to kufrem k chatě. Při incidentu, když se s ní obžalovaný pral, tak ho strčila do postele a všimla si, že mu klíče koukaly z kapsy. Když usnul, tak mu je vytáhla z kapsy. Co se týče věcí, které měly být odcizeny, či zničeny, tak uváděla svědkyně, že obžalovaný ničil úplně všechno, i svůj majetek. Jí zničil ty brýle, H[redacted] tablet, dále zničil telefon. Vykopával všechno z chaty ven a vyváděl. Neví, jestli do brýlí kopal, nebo po nich šlapal. Telefon Samsung měla připravený k reklamaci, a proto ho měla s sebou. Obžalovaný ji totiž říkal, že se na něj podívá. Telefon také vykopnul z chaty. Neví, zda byl rozšlapaný. Zůstal jí jen ten druhý telefon, který měla u sebe. H[redacted] tablet rovněž vykopl ven. Náramkové hodinky jí zůstaly v koupelně, ale když se rychle ráno balila, tak si je nevzala. Co se týče částky 4 000 Kč, ty měla v peněžence v kabelce. Že tam peníze nejsou, zjistila ráno, když odjížděla, neboť potřebovala na benzín. Tankovala ve [redacted]. Byly to peníze, které vybírala ten den s obžalovaným, šlo o důchod. Když si vyzvedla peníze, tak jeli na nákup a do [redacted]. Svědkyně trvala na tom, že po ní obžalovaný hodil vázu. Policisté si fotili její zranění na hlavě ještě ten den, co poté byla poslána policisty k lékaři. Měla tržnou ranku na hlavě a krvácelo jí to. Její krev byla určitě na zemi, na dveřích, stékalo jí to z vlasů, byla celá špinavá od krve. Z obžalovaného také tekla krev, protože rozbíjel ty dveře. Také ho kousla a krev mohla být z toho. Po úderu tou vázou se už v posteli neocitla, to naopak strčila do obžalovaného. Jestli byla krev na spacáku, tak to mohlo být od toho, jak se strkali a mohlo jí to ukápnout z hlavy. Také obžalovaný mohl mít ruce od její krve z té hlavy. Žádný z jejích psů ji při strkání s obžalovaným neškrábl, ani nekousl. Pes [redacted] obžalovaného kousla do pat a do lýtek. Ona ho kousla do předloktí a do bříška na ruce. Večer se s obžalovaným bavili, nehádali se intenzivně, šlo spíš o výměnu názorů. Je možné, že v tom figuroval [redacted], který obžalovanému vadil. Je tedy možné, že to bylo předmětem výměny názorů. Když šli ale spát, tak bylo vše v pohodě.

Svědkyně E[redacted] N[redacted] mladší vypověděla, že matka jí řekla, že pojede ke kamarádovi J[redacted] J[redacted] na chatu do [redacted]. Věděla, že matka na chatu již před tím několikrát jela a nebyl žádný problém, a proto jí sebou dala dceru H[redacted]. Matka měla s sebou již jedno dítě. Matka jí pak ještě volala, že na chatě budou opékat buřty. Druhý den, okolo 14.00 hodiny psala matce sms zprávu, jak se mají. Ona jí odepsala, že jsou doma a byla taková ustrašená a klepal se jí hlas. Ptala se jí, proč už jsou doma, nechtěla o tom mluvit s tím, že jí to řekne osobně. Sedla tedy do auta a jela za ní. Tam jí matka řekla, že přežila horor, že jí měl obžalovaný z ničeho nic ve spánku škrtit. Všimla si, že měla na rukou krev, měla jí i na mobilním telefonu a na nohavicích kalhot. Pak přiběhla dcera H[redacted] a říkala, že strejda J[redacted] škrtil babičku, a že byl na ní zlý. Od té doby nemohly před dcerou říkat některá slova jako je J[redacted], chalupa a policie. Když to slyšela, hned začala mluvit o incidentu na chatě. Asi po půl hodině jí matka řekla, že jí volal J[redacted], že k ní jede, že se chce domluvit, aby na něj nepodávala trestní oznámení. Byla velmi rozzlobená, a když přijel, vyběhla proti němu, a chtěla si to s ním vyříkat. J[redacted] přivezla jeho dcera. Vystoupil z auta, jakoby se nic nestalo. To jí naštvalo, a proto mu vlepila facku a křičela na něj, jak si to mohl dovolit před dětmi, a ať se už nikdy neobjevuje a nekontaktuje je. Došlo mezi nimi i k nějaké strkanici, je pravdou, že ona spíše útočila a on se nebránil, jen stál a nic nedělal. Bránila ho jeho dcera. Po chvíli nasedli do auta a chtěli odjet. Jelikož se J[redacted] nepostavil ke svému problému jako muž, tak mu klíčem klepala na okno u dveří spolujezdce, ale auto nepoškodila. Potom odjeli a s matkou zavolaly policii a matka podala na J[redacted] trestní oznámení.

Svědkyně Š J, dcera obžalovaného uvedla, že ví o tom, že se paní E s jejím otcem měli na chatě pohádat. Ona jezdí domů jen na víkendy a otec za ní pravidelně v sobotu jezdí. Seděla tedy na zahrádce s otcem a s bratrem, a v tu dobu E několikrát volala, mohlo to být odpoledne klidně 5 až 6x a neustále se ho ptala, jestli za ní přijede. Otec ještě před tím říkal, že se za E chce stavit, než půjde do práce, a zda by ho tam neodvezla. Nasedli do auta a jeli k bydlišti E, kde již v minulosti u ní byla. Před domem zastavila a ještě, než stihli otevřít dveře, tak přiběhla E se svojí dcerou, a začali napadat v autě sedícího otce. Otec vylezl, měl v ruce dort, který ona upekla a poslala ho pro E. Otec se nijak nebránil, obě na něj útočily vulgárními výrazy, byly hodně hysterické a řvaly na celou ulici, a otce mlátily do hlavy a po celém těle. Chtěla otce bránit, ale ony šahaly i po ní. Řekla otci, ať si okamžitě sedne do auta, neboť ony ho pořád bily a chovaly se jako nepříčetné. Otec si nasedl do auta, dcera E si sedla vedle a napadala otce i v autě, odkud jí ona musela vytáhnout. E i s dcerou pak bušily do auta a chtěly se dostat dovnitř. Na straně, kde seděl otec, bylo ohnuté zrcátko a poškrabané. Potom otce odvezla do práce. Od otce věděla, že jsou s E partneři, a že E měla psychické problémy. Otec jí často vozil k doktorům a E nemohla řídit. Rozhodně si myslí, že otec s E byli partneři, bylo to zjevné z jejich chování, dávali si pusu a E ho oslovovala zdrobnělinami. Když E chtěla své věci nazpět od otce, tak jí dávala do tašky i její spodní prádlo, což si myslí, že by u kamarádů nebylo běžné. Otec jí k tomu, co se mělo odehrát na chatě řekl pouze to, že se pohádali a že vůbec neví, co toto mělo být. Den před tím měla být E také u něj, a měli se pohádat. Pak jí otec říkal o tom, že E mu pravidelně volá a má výhružné hovory a posílá výhružné zprávy. Když se otec potom vrátil z noční, tak říkal, že mu E několikrát do práce volala, že pokud jí nedá peníze, tak půjde k doktorovi, anebo mu volala, že buď jí dá peníze, anebo půjde na policii.

Svědek J J mladší uvedl, že její otec s E N spolu určitě chodili. Viděl jí asi 3x, či 4x, když jí stěhoval, tak mu nabídla tykání. Byl mezi nimi klasický partnerský vztah. E jezdila k otci i na chatu, vozila si tam nějaké kytky, které tam pak nasázela. Na chatu tam otci navozila nějaký nábytek a říkala, že otec by se k ní mohl nastěhovat do bytu, a ona by na chatu nastěhovala svojí matku. Otce také vysazoval před bytem N, byl u ní do rána, a nebylo to asi nic náhodného. O incidentu na chatě ví pouze okrajově. Ví, že se tam nějak spolu chytli a pohádali se. Co se týče pana R, tak to byl asi příbuzný, či poskok paní N, setkal se s ním dvakrát v souvislosti se stěhováním.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení S Š bylo zjištěno, že je matkou nezletilého V N, kterého její přítelkyně E N vzala spolu se svou vnučkou H M na chatu ke kamarádovi panu J do . Co se dělo na chatě neví, pouze ví, že tam mělo dojít k nějakému napadení E N ze strany pana J. Jejímu synovi se nic nestalo, blíže se o věc nezajímala. Na synovi přítomnost u napadení nezanechala žádné následky, nic si nepamatuje, je v pořádku.

Svědek F R byl vyslechnut jak v přípravném řízení, tak u soudu v hlavním líčení. V obou případech obecně uvedl, že se s E N zná dobře, jsou kamarádi, znají se přes jejího bývalého manžela. Vzájemně si pomáhají, zná i obžalovaného, se kterým E N společně pomáhali. Byl pouze kamarádem E, nebyl její partner. O obžalovaném mu neříkala, že by byli partneři, ale jemu se to tak zdálo. S obžalovaným E pracovala v nemocnici, a tam se s ním i seznámil, když byl za ní. E mu říkala, že obžalovaný u ní také bývá, asi tam tedy přespával. Byl přítomen jednou tomu, jak se E N domlouvala s obžalovaným, že pojedou k němu na chatu. Paní N mu pak asi v 00.30 hod. telefonovala a brečela, špatně jí rozuměl. Říkala, aby přijel pro ní, nevěděl ale, čím pro ní jet, a nevěděl ani, kam má jet. Pak mu popsala, co se vlastně děje. Říkala do telefonu, že se obžalovaného bojí, že jí napadá, a snad i děti, že prý tam rozbil dveře, a je tam všude sklo. Také

říkala, že po ní skočil, a že jí škrtil. Také po ní měl hodit vázu, či popelník, přesně neví. Do telefonu mu také říkala, že má modřiny na krku. V noci mu volala dvakrát za sebou. V telefonu slyšel řev, jakoby si tam nadávali, ona ale brečela, a tak jí špatně rozuměl. Slyšel křik obžalovaného, hádali se a on nadával. Co konkrétně nadával, nerozuměl. Padaly tam nějaká sprostá slova. Slyšel v telefonu hádku, že jí ukáže, nebo snad že jí zabije, ale teď už neví, prostě tam byla hádka. Řekl jí, ať sebere děti a jede domů. Neslyšel v telefonu, že by obžalovaný dětem vyhrožoval, ví jen to, co mu říkala paní N[redacted]. Říkala mu, že J[redacted] jí říkal, že parchanty zabije, a jestli to bylo do telefonu, nebo to říkala osobně, si fakt nepamatuje. Volala mu potom zpátky asi za hodinu, že děti ukryla někam do kouta, přikryla je, a že je hlídá, a sedí u nich, a obžalovaný že usnul. Potom se sebrala, dala věci i děti do auta, a odjela domů. On pro ní nejel. Když přijela, tak říkala, že se děti z toho počůraly, že se bály, že byly ve stresu. Říkala, že to bylo hrozné, že už to nechce zažít. S dětmi přijela k němu do [redacted], už na ní čekal, neboť v té době bydlel s ní. Když přijela N[redacted] s dětmi, tak malá H[redacted] mu ukazovala, jak strejda (tak děti říkaly panu J[redacted]) babičku škrtil, a napodobovala to. Pak se to dozvěděla její dcera, asi jí to N[redacted] říkala. Dcera N[redacted] vynadala, a pak šla asi na policii. Přijela tam policie a ta to řešila, on u toho akorát seděl. Byl pak s N[redacted] na ošetření v nemocnici. Potom museli jít opět na policii dát potvrzení od lékaře. Viděl na paní N[redacted] modřiny na krku, policie si to fotila a na hlavě měla od něčeho krev. Měla trochu krvavou hlavu od něčeho, a ty modřiny, a policie si to fotila, u toho byl. Už si nepamatuje, zda N[redacted] volal podruhé on jí, nebo ona jemu. Bylo to ale asi v rozmezí dvou hodin. Při druhém telefonátu říkala, že děti uklidnila, a že už je klid a J[redacted] že usnul. Říkala, že nechá děti prospat a jakmile se rozední, takže vše naloží a pojede domů. Když mu N[redacted] volala, tak ho napadlo tam pro ní jet, ale neměl čím. Také neměl ani číslo na taxi, přemýšlel, že by tam jel pro ni taxikem, ale nevěděl vůbec, kde to je. Věděl pouze, že to je někde ve [redacted]. Policii nezalarmoval, protože nevěděl, jak to tam vypadá, co se tam děje, policii mohla zavolat i ona. Když mu paní N[redacted] volala poprvé, tak o tom přemýšlel, že by policii zavolal, ale pak si říkal, že to nebude třeba tak hrozné, a oni ho budou pokutovat, nepřikládal tomu hovoru takovou důležitost, a nemyslel si, že je tak ohrožená. Proto jí tedy asi on volal za ty dvě hodiny, jak to tam vypadá, a ona říkala, že se to již uklidnilo. N[redacted] na chatě měla také psy, nevzpomíná si, zda při jejich telefonické komunikaci slyšel štěkání psa. Pouze mu pak N[redacted] říkala, že pes skočil na obžalovaného v době, kdy se tam prali, a že ho snad pes kousl. Když s N[redacted] telefonoval, tak pouze slyšel řinčení skla ze dveří, a ona mu říkala, že po ní měl hodit nějaký popelník, či vázu, ale nebyl u toho, tak neví. Malou vnučku N[redacted] si odvezla její matka ten den, co přijeli z té chaty a pro V[redacted] si dojela ta jeho matka až druhý den. On s N[redacted] zůstal u ní do dalšího dne, ona se pak stěhovala naproti domovu důchodců a on v tomto bytě ještě nějaký čas bydlel, a pomáhal jí se stěhováním.

K osobě obžalovaného byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví klinické psychologie. Znalci zkonstatovali, že osobnost obžalovaného není strukturovaná hrubě povrchově, aby naplňovala diagnostická kritéria pro některou z klasifikovaných poruch osobnosti. Osobnost je plně integrovaná, jednodušeji strukturovaná, emočně a afektivně stabilní, přiměřeně vyvážena s rysy sociální závislosti. V oblasti interpersonálních vztahů je socializovaná s dostatečně rozvinutými vyššími city a morálně etickým a hodnotovým systémem, s rysy podrobivosti. V situacích prožívané zátěže a v opilosti jsou zvýšeny tendence k uvolnění kumulovaného vnitřního napětí, a tenze, které může vést k situační impulzivitě a případně zkratkovému jednání. Toto jednání je však potom reakcí na případnou konfliktní situaci a je omezeno časově. Obžalovaný není primárně agresivní osobností. Rozumové schopnosti jsou průměrné, vše nasvědčuje pro škodlivé užívání alkoholu, jeho pravidelnou konzumaci s občasnými excesy v pití. Vše nasvědčuje tomu, že obžalovaný se svého jednání dopustil ve stavu prosté alkoholové opilosti středního stupně, kterou si přivodil sám a dobrovolně. Hladina alkoholu nebyla objektivizovaná zkouškou po činu, ale jednání posuzovaného zapadá do obrazu prosté alkoholové opilosti středního stupně. Nic nesvědčí pro

opilost patickou, nebo komplikovanou. Zdrojem konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou mohly být různé skutečnosti, vyplývající z jejich vztahu, který byl vztahem osob zatížených řadou objektivních a dle všeho značných potíží. Orientaci v těchto sociálních situacích komplikuje skutečnost, že obviněný a poškozená si protiřečí, i v tak zásadní otázce, jako je míra intimity jejich vztahu. V hodnoceném jednání obžalovaného není patrné uplatnění žádných patických motivů, ani jiných psychopatologických mechanismů, kromě těch, které vyplývají z obrazu prosté alkoholové opilosti. Ovládací schopnosti ve vztahu k hodnocené trestné činnosti významně snižovala prostá alkoholová opilost středního stupně. Kdyby byl posuzovaný střízlivý, byly by ovládací schopnosti rovněž plně zachovalé. Pobyt obžalovaného na svobodě není pro společnost nebezpečný, neboť duševní chorobou netrpí, a znalec žádné ochranné léčení nenavrhuje. Obecná věrohodnost obžalovaného není narušena žádnou psychopatologií a je plně v normě.

Zpracovatel znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Petr Kubej zopakoval závěry znaleckého posudku. Nezjistili u obžalovaného patologicky zvýšenou pravděpodobnost manifestně agresivního chování, zjistili pouze zvýšený sklon k impulzivním projevům v rámci zkratkové reaktivity, která se může projevit v situacích při ovlivnění alkoholem. Primární rys agresivity u obžalovaného nezjistili, jeho kolega – psycholog hodnotil osobnost obžalovaného na základě vyšetření jako emočně afektivně stabilní s dobrou úrovní regulačních mechanismů. Obžalovaný strukturou své osobnosti není disponován k agresivním projevům v zátěži.

Ve věci byl vypracován i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie na osobu E[redacted] N[redacted]. Znalec u poškozené zjistil smíšenou poruchu osobnosti s histrionskými a závislými rysy. Kromě toho u ní dochází ke škodlivému užívání clonazepamu, ze skupiny benzodiazepaminů, kdy tento lék užívá častěji, nebo ve větší dávce, než ho má ordinován, ale zatím u ní nedošlo k rozvoji lékové závislosti. Jinou duševní poruchou netrpí. Po předmětné události se u ní rozvinula akutní reakce na stres, která však trvala s kleasající intenzitou projevu jen několik dní. Následná úzkostně depresivní reaktivita byla dekompenzací poruchy osobnosti, v rámci které se vyskytly i některé příznaky typické pro postraumatovou stresovou poruchu, ale k rozvoji této poruchy u ní nedošlo. Většina příznaků již byla přítomna před popsanou událostí. Porucha osobnosti u poškozené je trvalého charakteru, u které jsou určité osobnostní rysy natolik akcentovány, že to jejich nositeli působí výrazné potíže ve vztahu k sobě, nebo k jeho okolí. V případě posuzované E[redacted] N[redacted] se na rozvoji poruchy osobnosti nesporně podílely jak dědičné vlivy a nezralost mozku při předčasném porodu, tak také výchova v disharmonickém prostředí a její zanedbávání ze strany matky po rozvodu rodičů, což vedlo mimo jiné k jejímu předčasnému osamostatnění. Jsou u ní výrazně akcentovány histrionské a závislé osobnostní rysy, takže se u ní jedná o smíšenou poruchu osobnosti. Z histrionských rysů jsou u ní přítomny zejména sebedramatizace, teatrálnost, přehnané projevy ve skutečnosti mělkých emocí, emoční labilita, zvýšená sugestibilita, manipulativní tendence, nadměrný důraz na fyzickou přitažlivost, touha po ocenění a snadno zranitelné city. U posuzované je dále snížena frustrační tolerance a práh, při kterém dochází k dekompenzaci, diskrétními organickými změnami po CMP před šesti lety, které kromě mírného narušení kognitivních funkcí zvýšily vulnerabilitu mozku a tím zmenšily i adaptační schopnosti posuzované. Její vnímání událostí i myšlení jsou v důsledku poruchy osobnosti katatymní (zkreslené emocemi) a navíc amplifikované sebedramatizací a přehnanými projevy emocí, takže úzkostné i depresivní příznaky imponují jako závažnější, než by tomu bylo u rovnoměrně strukturované osobnosti. Smíšená porucha osobnosti je u posuzované lehkého až středního stupně. Smíšená porucha osobnosti i škodlivé užívání BZD byly u ní jednoznačně přítomny již před popsanou událostí a nevznikly v souvislosti s ní, nicméně akutní reakci na stres i dekompenzaci smíšené poruchy osobnosti došlo jednoznačně v souvislosti s popsanou událostí. Diagnóza byla stanovena jak na základě subjektivních potíží poškozené, tak na základě objektivních zjištění lékaře i znalce. Některé z potíží poškozené jsou objektivně

prokazatelné, u jiných nelze s jistotou vyloučit její předstírání, nebo agravaci (úmyslné zveličení), spíše se však i vzhledem k jejich výskytu i při dřívějších dekompenzacích jedná o jejich nevědomé, patickou osobností podmíněné, katatymní zkreslení, což potvrzuje přítomnost histrionských rysů. Znalec pak byl osobně slyšen u hlavního líčení, kdy potvrdil závěry svého znaleckého posudku. Znalec se pak blíže vyjádřil ke smíšené poruše osobnosti posuzované s tím, že histrionské rysy znamenají také to, že pacient neúmyslně své potíže přehrává, či má tendenci je přehrávat, vypadají mnohem dramatičtěji, než ve skutečnosti jsou. Posuzovaná má tedy tendence události prezentovat dramatičtěji. Znalec pak výslovně uvedl, že těžko říct, jak situace tehdy proběhla, do jaké míry jsou tam ty výpovědi naprosto rozporuplné. Vnímání je katatymně zabarvené, čili posuzovaná vnímá lidově řečeno vše dramatičtěji, než to probíhá. To je dáno tou poruchou, není to bráno jako úmysl z její strany. Ta porucha tak reaguje na jakoukoli zátěž.

Z protokolu o ohledání místa činu bylo zjištěno, že bylo provedeno ohledání dne 22. 6. 2017 a předmětem ohledání byl vnitřní prostor rekreační chaty [redacted] v [redacted] v k.ú. [redacted]. Po vstupu do chaty za dveřmi vlevo na zemi se nachází skvrna zaschlé červené tekutiny, která je označená jako biologická stopa č. 1. Po otevření skříně je v její spodní části světlemodrý spací pytel, na kterém je skvrna zaschlé červené tekutiny a spací pytel je zajištěn jako stopa č. 8 – věcná. Před kuchyňskou linkou jsou dveře do koupelny, které mají otvor o velikosti 40x118 cm, který byl dříve zasklen. Otřepky skla jsou ještě na rámu patrné. Proti dveřím do koupelny je ve zdi okno, pod kterým je pračka, na levém předním rohu pračky je skvrna zaschlé červené tekutiny, která je zajištěna jako stopa č. 9 – biologická. V obývací místnosti se nachází postel – na posteli jsou na povlečení dvou polštářů a jedné deky zjištěny skvrny zaschlé červené tekutiny. Povlaky jsou zajištěny jako stopy č. 5, 6, 7, kdy se jedná o věcné stopy. Před lednicí na podlaze je zjištěna skvrna zaschlé červené tekutiny, skvrna je zajištěna jako stopa č. 4. U vchodových dveří je na vnitřní klice skvrna zaschlé červené tekutiny, která je zajištěna jako stopa č. 2. Na podlaze ve vzdálenosti 130 cm od pravé stěny směrem k televizoru Philips je skvrna zaschlé červené barvy, která je zajištěná jako stopa č. 3. K protokolu o ohledání místa činu je pořízena fotodokumentace.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie pak vyplynulo, že porovnáním vzorku sliny E[redacted] N[redacted] se stopou č. 2, skvrnou č. 1 ze stopy č. 5, skvrnou č. 1 ze stopy č. 6 a skvrnou č. 1 ze stopy č. 8 byla zjištěna shodná sérologická reakce. Porovnáním předloženého vzorku slin obžalovaného J[redacted] J[redacted] se stopou č. 1, stopou č. 3, stopou č. 4, skvrnou č. 2 ze stopy č. 5, skvrnou č. 2 ze stopy č. 6, stopou č. 7, skvrnami č. 2, 3 a 4 ze stopy č. 8 a se stopou č. 9 byla zjištěna shodná sérologická reakce.

Ve spise je založen i protokol o prohlídce těla poškozené E[redacted] N[redacted] ze dne [redacted] 2017. Při prohlídce bylo zjištěno, že ve vlasové části hlavy vpravo cca 3 cm nad čelem je vyloupaný krevní strup o délce 1 cm. Na krku nebyla zjištěna žádná zranění. Dále byl zjištěn drobný hematom na vnitřní straně bicepsu levé ruky. K prohlídce těla byla pořízena i fotodokumentace. Ve spise je založen i protokol o prohlídce těla obžalovaného J[redacted] J[redacted] ze dne [redacted] 2017. Na pravé ruce byla zjištěna rána ve tvaru podkovy 6 cm dlouhá a 2,5 cm široká. Tato rána již byla zhojená, pigment byl světlejší. Na pravém předloktí byl zjištěn strup po ráně o délce 4 cm. Na pravé noze byl zjištěn strup po ráně o délce 6 cm. Součástí protokolu je fotodokumentace zjištění poranění.

Ve spise jsou pak založeny fotografie E[redacted] N[redacted], které pořídila svým mobilním telefonem ránu po předmětném útoku a předala policii. Na těchto fotografiích však není patrné žádné zranění.

Ve věci byl vypracován i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství k zodpovězení, jaká poranění byla shledána u E[redacted] N[redacted] a u obžalovaného. Ze znaleckého

posudku, týkající se zranění E N vyplývá, že byla E N ambulantně ošetřena dne 10. 6. 2017 v 18.12 hodin na chirurgické ambulanci . Fyzikálním zjištěním nebyla zjištěna, resp. popsána žádná poranění. Při vyšetření si poškozená stěžovala na bolestivost krku. Při vyšetření pohmatem, rentgenografickým vyšetřením krční páteře nebyly zjištěny úrazové změny. Vzhledem k udávanému mechanismu (škrcení „a subjektivním steskům poškozené byla vyslovena klinická diagnóza" zhmoždění krku a bylo doporučeno nošení měkkého krčního límce i na noc a užití léků proti bolesti v případě potřeby. Poškozená se dále podrobila dne 20. 6. 2017 prohlídce těla Policií ČR, kdy prohlídku provádějící policistkou byl popsán „vyloupaný krevní strup o délce 1 cm ve vlasové části hlavy vpravo, cca 3 cm nad čelem, a drobný hematom na vnitřní straně bicepsu levé ruky. Tyto údajné úrazové změny byly zachyceny na pořízené fotodokumentaci. Znalec uvádí, že k těmto případným úrazovým změnám, jak jsou popsány ve spisovém materiálu a zachyceny na znalci dostupné fotodokumentaci, se nelze ze soudně lékařského hlediska blíže vyjádřit. Úrazová změna v oblasti hlavy tak, jak je popsáno ve spisovém materiálu, odpovídá ze soudně lékařského hlediska hojícímu se poranění staršího data s porušením kožního krytu (např. oděrka, mělká ranka, atd.). Vzhledem k časovému odstupu prohlídky těla poškozené a předmětné události (10 dnů) však nelze ze soudně lékařského hlediska zcela jasně dovozovat přímou příčinnou souvislost mezi vznikem těchto případných úrazových změn a předmětnou událostí ze dne 10. 6. 2017. U E N nebyla dle znalce dostupné lékařské dokumentace v souvislosti s předmětnou událostí zjištěna žádná poranění, která by svědčila pro působení násilí proti tělu poškozené, a která by ze soudně lékařského hlediska dosahovala tíže celkové poruchy zdraví ve smyslu ublížení na zdraví prostého. Mechanismus útoku popsaný poškozenou ve spisovém materiálu (tedy úplné překrytí dýchacích otvorů poškozené dlaní a prsty jedné ruky obviněného a zmáčknutí a stlačení krku poškozené proti podložce prsty druhé ruky obviněného tak, že se poškozená nemohla nadechnout) je při kontaktním působení násilí velké intenzity ze soudně lékařského hlediska obecně způsobilý k dušení uzávěrek dýchacích cest, či reflektoricky (srdeční zástava) při zmáčknutí tlakových čidel v cévní stěně v oblastech větvení společných krkavic. Muselo by se však jednat o násilí působící na krk velkou intenzitou, což zanechává na kůži krku objektivně patrná poranění (krevní podlitiny, kožní oděrky). Případně dochází k poranění (krevní podlitiny, kožní oděrky), případně dochází k poranění hrtanu a dalších struktur. Jak bylo již sděleno znalcem, u poškozené nebyla zjištěna žádná taková poranění, která by svědčila pro působení násilí proti obličeji, či krku poškozené, a popisovaný mechanismus tedy nelze ze soudně lékařského hlediska objektivně doložit. Pokud se týká zranění J J, tak při prohlídce těla Policií ČR dne 22. 6. 2017 byla popsána tato zranění „rána ve tvaru podkovy na pravé ruce 6 cm dlouhá a 2,5 cm široká, zahojená, kdy pigment je světlejší, strup po ráně délky 4 cm na pravém předloktí a strup po ráně o délce 6 cm na pravé holeni". Takto popsané úrazové změny odpovídají ze soudně lékařského hlediska hojícím se poraněním staršího data s porušením kožního krytu (např. oděrka, mělká ranka atd.), jejíž vznik by bylo možné vysvětlit působením násilí malé až střední intenzity proti postiženým tělesným krajinám obviněného. Vzhledem k časovému odstupu prohlídky těla obviněného a předmětné události (10 dnů) však nelze ze soudně lékařského hlediska zcela jasně dovozovat přímou příčinnou souvislost mezi vznikem těchto případných úrazových změn a předmětnou událostí ze dne 10. 6. 2017. Těmto případným úrazovým změnám popsaným ve spisovém materiálu a zachycené na fotodokumentaci se nelze ze soudně lékařského hlediska blíže vyjádřit. Znalec pouze uvádí, že lze z úrazových změn, popsaných ve spisovém materiálu, a zobrazeným v přiložené fotodokumentaci ze soudně lékařského hlediska připustit jako možný mechanismus vzniku poranění pravého předloktí, resp. pravého bérce kousnutí druhou osobou (poranění pravého předloktí), popř. kontakt s čelistmi zvířete (poranění pravého bérce). Ze stejných důvodů lze úrazové změny na těle obviněného vysvětlit i mechanismem potyčky osob, ovšem v obou případech se k případným úrazovým změnám popsaným na těle obviněného ve spisovém materiálu nelze ze soudně lékařského hlediska blíže vyjádřit.

Ve spise je pak založen i výplatní doklad o vyplacení důchodu E[redacted] N[redacted], z něhož vyplývá, že dne 6. 6. 2017 ji byl vyplacen na poště důchod ve výši 4 976 Kč.

Po zrušení druhého rozsudku okresního soudu soudem odvolacím byl vyslechnut ještě svědek [redacted] J[redacted] R[redacted]. Ten uvedl, že když vytěžoval poškozenou, tak byla silně rozrušená a klepala se, přeskakovala z jednoho na druhé. Byla hodně červená, ale určitě ne od krve, asi to bylo z nervozity. Nepamatuje si, že by měla nějaké zranění v obličeji, nebo nějakou ránu na hlavě, ani že by byla odřená v obličeji. Vytěžoval ji s kolegou v ulici [redacted]. On osobně žádné ohledání ve [redacted] neprováděl. Volal pro výjezd kriminálky, ale ti jej odkázali na to, že se domnívají, že to bude přestupek. On ale radši volal na obvodní oddělení do [redacted], že by se to mělo více prošetřit, až se poškozená uklidní. Pokud by měla poškozená vlasy od krve a stékající krev na hlavě, určitě by si toho všiml. Domnívá se, že ji kolega na místě fotil. Pokud pak svědkovi byly předestřeny fotografie (č.l. 226-227), tak svědek uvedl, že to jsou fotky u poškozené v bytě.

Rovněž byl vyslechnut po zrušení druhého rozsudku odvolacím soudem zpracovatel odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie [redacted]. M[redacted] R[redacted] byl vyslechnut k zajištěným krevním stopám jednak na krepovém povlaku na polštáři (stopa č. 5A), dále k stopám na předloženém krepovém povlaku na polštáři s javorovými listy (stopa č. 6) a dále ke krevním stopám nalezeným na spacím pytli (stopa č. 8). Dle odborného vyjádření totiž na těchto lůžkovinách a spacím pytli byla zjištěna serologická reakce charakteristická pro krevní skupinovou vlastnost nula, přičemž poškozená N[redacted] je nositelkou krevní skupinové vlastnosti nula, jak bylo zjištěno. V odborném vyjádření tento zpracovatel uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že nebyl udělen souhlas s destruktivním zkoumáním a předložené stopy jsou vyrobeny z materiálu, ze kterých se velmi špatně odebírá vzorek na tampony pro další zkoumání, nelze vyloučit, že zjištěná serologická reakce charakteristická pro krevní skupinovou vlastnost nula mohla být ovlivněna malým množstvím materiálu zajištěného z předmětných stop na tampony použité při zkoumání serologické aktivity stop. Zpracovatel odborného vyjádření byl tedy dotázán, zda to znamená, že krev na těchto lůžkovinách a spacím pytli, kde byla serologickým vyšetřením zjištěna serologická reakce, charakteristická pro krevní skupinovou vlastnost nula nemohla být nakonec vzhledem k malému množství materiálu krví od vylučovatele a nositele krevní skupinové vlastnosti A. Zpracovatel odborného vyjádření jako svědek uvedl, že to nelze vyloučit, protože pokud se podaří zajistit pouze malé množství materiálu, tak se to v serologické reakci chová stejně, jako kdyby to byla krevní skupinová vlastnost nula, což ještě blíže rozvedl. Pokud byl pak svědek přímo dotázán, zda to mohla být tedy krev obžalovaného, tak svědek potvrdil, že mohla. Svědek pak uvedl, že toto platí i o krevní stopě zajištěné na klice, která vykazovala rovněž serologickou reakci charakteristickou pro krevní skupinovou vlastnost nula.

Po důsledném zhodnocení všech již provedených důkazů uvedených shora, které soud již nikterak nedoplňoval, dospěl k následujícím závěrům: Předně je třeba uvést a zdůraznit, že ve všech bodech obžaloby, se výpovědi obžalovaného a poškozené diametrálně liší a jde tedy o typické situace „slovo proti slovu“ a jejich výpovědi se tak rozcházejí ve zcela zásadních okolnostech, přičemž objektivní důkazy v podstatě nevyvrátily ani nepotvrdily žádnou z verzí, přestože dokazování bylo opakovaně doplněno a nebylo žádným přínosem pro změnu původních zprošťujících rozhodnutí. Jejich výpovědi se tedy naprosto liší např. co se týče užití vozidla, kdy ho tedy měl obžalovaný užít, zda byl pod vlivem alkoholu, jak probíhal konflikt v chatě, kdy poškozená tvrdí, že byla škrcena, šlo jí o život, a obžalovaný připouští pouze hádku, strkání a rozbití skla dveří, o které se pořezal. Jejich výpovědi jsou odlišné i co se týče věcí, které měly být odcizeny a poškozeny, popř. zničeny. Obžalovaný striktně popírá ničení věcí a zařízení chaty i odcizení peněz i věcí. Poškozená oproti tomu hovoří o rozbíjení věcí, ničení věcí v chatě, a jejich vyhazování z chaty, kdy nejprve tvrdila, že byly odcizeny, posléze tvrdila, že byly

obžalovaným zničeny právě při devastování zařízení chaty. Jejich výpovědi se pak liší i co se týče intimity vztahu, také co se týče množství návštěv poškozené na chatě obžalovaného před inkriminovanou událostí a je zde tedy celá řada rozporů. Soud měl tak nelehký úkol vyhodnotit věrohodnost výpovědí obou aktérů incidentu a to spolu s objektivně zjištěnými důkazy.

V podstatě šlo o situaci, kdy jediným usvědčujícím důkazem měla být ve všech bodech obžaloby výpověď poškozené E N a v bodě tři obžaloby podporovaná svědkem F R a proto se soud snažil ji hodnotit velice důsledně. Nemohl tak ovšem přehlédnout, že v jejích opakovaných výpovědích je řada rozporuplných tvrzení, zejména co se týče např. její výpovědi ohledně údajného škrcení obžalovaným a fyzického napadání. V tomto směru její výpověď neodpovídá lékařské zprávě z ambulantního vyšetření na chirurgickém oddělení , kde byla ošetřena následující den po incidentu. Neodpovídá ani závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. K tomu pak přistupuje zmiňovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie na osobu poškozené E N. Mimo jiné z něj vyplývá, že byla u ní zjištěna smíšená porucha osobnosti s hitrionskými a závislými rysy. Z histrionských rysů je u ní přítomna zejména sebedramatizace, teatrálnost, přehnané projevy ve skutečnosti mělkých emocí, emoční labilita, zvýšená sugestibilita i manipulativní tendence. Je u ní snížena i frustrační tolerance. Její vnímání událostí i myšlení jsou v důsledku poruchy osobnosti katatymní (zkreslené emocemi) a navíc amplifikované sebedramatizací a přehnanými projevy emocí. Vyslechnutý znalec pak co se týče smíšené osobnosti s histrionskými rysy vysvětlil, že pacient neúmyslně své potíže přehrává, či má tendenci je přehrávat, vypadají mnohem dramatičtěji, než ve skutečnosti jsou. Poškozená má tedy tendenci události prezentovat dramatičtěji. Sám znalec pak výslovně uvedl, že těžko říci, jak situace tehdy proběhla, neboť výpovědi jsou naprosto rozporuplné, a jak již uvedl ve znaleckém posudku, vnímání je katatymně zabarvené, čili poškozená vnímá lidově řečeno vše dramatičtěji, než to probíhá. Není to bráno jako úmysl z její strany. Další rozpory pak spatřuje soud v její výpovědi, co se týče poškozených či odcizených věcí. V tomto směru rovněž poškozená měnila výpověď. Stejně tak, co se týče údajně odcizené částky 4 000 Kč (vybraný důchod), kdy tvrdila, že tuto částku vybrala týž den, co jeli na chatu, což bylo 9. 6., ovšem dle výplatního dokladu to bylo vyplaceno již 6. 6. 2017. Původně v přípravném řízení, co se týče odcizení této částky, uvedla, že to zjistila až po návratu domů, u opakovaného výslechu po zrušení rozsudku odvolacím soudem tvrdila, že to zjistila v souvislosti s tím, když chtěla na benzinové čerpací stanici ve zaplatit benzín. Odlišně také vypovídala poškozená ohledně klíčů od vozidla. V přípravném řízení například tvrdila, že ležely na stole i s peněženkou, u hlavního líčení vypovídala, že je měla v kabelce.

Jediný, kdo výpověď poškozené potvrzuje, je svědek F R, ovšem z jeho výpovědí je zřejmé, že ten spíše pouze reprodukoval to, co mu sdělovala do telefonu při incidentu poškozená. Slyšel sice hádku, svědkyni však špatně rozuměl, jak uváděl v přípravném řízení. Ta mu měla říkat, že ji obžalovaný napadá, rozbil dveře a měl jí škrtit. Tento svědek ale nepokládal hovoru takovou důležitost, sám uvedl, že si nemyslel, že je poškozená tak ohrožená, ostatně nikterak v tomto směru nezakročil.

Pokud jde o skutek popsaný v bodě 1) obžaloby, tedy jako přečin neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odstavec 1 trestního zákoníku, tak obžalovaný popírá, že by s vozidlem jel v noci. Tvrdí, že s vozidlem jel do hned poté, co přijeli na chatu a to pro špekáčky a pivo, o čemž poškozená věděla a bylo to s jejím souhlasem. Naopak poškozená tvrdí, že obžalovaný k užití vozidla souhlas tedy neměl a pokud si vozidlo půjčoval, tak vždy to bylo s jejím souhlasem. Dle ní pro žádné špekáčky a pivo nejel, špekáčky již měli zakoupené v obchodě v . Dle poškozené tedy užil vozidlo v noci, kdy měl být pod vlivem alkoholu a rozhodně by mu vozidlo v takové situaci nepůjčila. Jde tedy o situaci slova proti slovu, kdy se

obžalovaný a poškozená rozcházejí v zásadních okolnostech, zda jel tedy hned odpoledne a souhlas měl a dle poškozené jel až v noci a souhlas neměl. Soud neměl k dispozici žádný jiný důkaz než výpovědi obžalovaného a poškozené a žádný jiný důkaz, který by mohl verzi jednoho z nich prokázat anebo vyvrátit, neměl. Za této situace soudu nezbylo, než aplikovat pravidlo in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a proto jej v tomto bodě zprostil obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je stíhán.

Co se týče pak dalších dvou skutků popsaných v obžalobě pod bodem 2) a 3), tak tyto spolu souvisí a navazují na sebe a na základě shora uvedených důkazů jde o obdobnou situaci, jako v bodě 1) obžaloby, kdy proti sobě stojí dvě rozporuplná tvrzení obžalovaného a poškozené, jde tedy rovněž o situaci slova proti slovu a soud je tedy opět přesvědčen, že nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro které je obžalovaný stíhán. Je třeba tedy rekapitulovat, že obžalovaný jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení naprosto popřel, že by poškozenou E[redacted] N[redacted] v noci napadl, že by jí škrtil, házel po ní vázu a vyhrožoval jí i dětem zabitím. Popírá také odcizení částky 4 000 Kč poškozené, popírá, že by odcizil nebo poškodil tablet vnučky poškozené, nezničil ani neodcizil hodinky, ani mobilní telefon poškozené, nerozšlapal ji brýle [redacted]. Také popřel, že by poškozené odcizil částku 4 000 Kč. Připustil, že mezi ním a poškozenou došlo k hádce. Údajnou příčinou hádky bylo to, že jednak poškozená chtěla, aby si vzal pro ní půjčku na BMW, kterou si kvůli exekucím nemohla vzít a dále mu také měla říct, že měla vztah k ženám a poté, že má jiného přítele a to [redacted]. Dále obžalovaný uváděl, že poškozená dostala při hádce hysterický záchvat a začala ho fackovat. Proto na to reagoval tak, že ji odstrčil, možná trefil i do hrudníku či krku a ona spadla na záda na postel. Dle něho s útokem začala ona a po konfliktu vzteky praštil do prosklených dveří u koupelny, které rozbil, vzal si spacák a šel spát na gauč na verandu. Poškozená E[redacted] N[redacted] vypovídala naprosto odlišně. Popisovala nejprve pohodový klidný večer, opékali buřty, hráli si s dětmi, ona si šla s dětmi pak dříve lehnout, což zřejmě obžalovaného naštvalo. V další fázi poškozená líčila, že se po půlnoci vzbudila tím, že na ni obžalovaný ležel, měla bříško jeho dlaně v puse, držel ji za nos a škrtil ji, myslela si, že bude po ní. Měla uzavřené všechny dýchací otvory a nebyla schopná se nadechnout. Druhou rukou ji měl držet obžalovaný pod čelistí za krk a ukazovákem ji tlačil dolů proti krku a svíral prsty, aby co nejvíce obejmul krk. Nedařilo se jí dostat se z jeho držení. Díky tomu, že jí její pes, obžalovaného kousl, se mu vyprostila a kousla ho do ruky. Obžalovaný měl být opilý, křičel, že zabije ji i děti a vulgárně nadával a zuřil, rozbíjel věci, vyhazoval je z okna a snažil se jí dále napadat. Líčila dále, že během útoku telefonovala panu R[redacted], přitom ji měl obžalovaný praštit vázou do hlavy a cukřenku měl hodit po dětech. Při dalším napadání ho odstrčila na postel, on spadl a opilý usnul.

Jak bylo již shora předesláno, výpovědi obžalovaného a poškozené jsou naprosto odlišné a výpověď poškozené N[redacted] částečně zejména v přípravném řízení potvrzuje pouze svědek R[redacted], kterému poškozená měla během konfliktu telefonovat. Ten měl údajně v telefonu slyšet, jak obžalovaný poškozenou napadá, že ji měl škrtit a hodit po ni vázu. Tento svědek ve své výpovědi z přípravného řízení však uvedl, že mu poškozená začala do telefonu říkat, co jí pan J[redacted] provádí, že na ni skočil a jednou rukou ji měl ucpat pusu a druhou rukou ji měl škrtit. Dále mu měla říkat, že rozbíjí nádobí, rozdupal ji brýle a podobně. Svědek R[redacted] tedy v přípravném řízení popisoval děj, který se měl odehrát v podstatě shodně jako poškozená, nicméně uvedl, že „to má jen z doslechu“. Tvrdil ve své výpovědi z přípravného řízení, že slyšel, jak obžalovaný křičí, že poškozenu zabije a parchanty taky. Zároveň slyšel i poškozenou, jak křičí na obžalovaného „ty hajzle“. Pokud byl tento svědek pak slyšen v hlavním líčení, uváděl opět to, co mu o průběhu incidentu říkala poškozená, což bylo naprosto zřejmé, nikoliv to, co sám slyšel v průběhu hovoru s poškozenou. V hlavním líčení potvrdil to, že v telefonu slyšel křik obžalovaného i poškozené. Slyšel, že se hádali, záhy uvedl, že nerozuměl, co konkrétně obžalovaný křičel. Posléze výslovně svědek uvedl, že v telefonu neslyšel, že by obžalovaný dětem

vyhrožoval, to mu měla říkat poškozená. Je tedy zřejmé, že svědek R[redacted] víceméně reprodukoval informace, které mu do telefonu sdělila poškozená. Z výpovědi svědka pak vyplývá, že když mu volala poškozená poprvé, že jí obžalovaný napadá a škrtí ji, přesto policii nevolal, neboť jak sám uváděl, to nepokládal za nutné, neboť se domníval, že to není tak hrozné, že tedy poškozená není tak ohrožená. Výslovně pak uvedl, že policii nezalarmoval, protože nevěděl, jak to tam vypadá a domníval se, že by si policii mohla zavolat i poškozená. Tento svědek pak zmínil, že při telefonátu s poškozenou slyšel pouze řinčení skla ze dveří (což by odpovídalo i výpovědi obžalovaného, že ve vzteku rozbil dveře u koupelny). Poškozená mu měla říkat, že po ní hodil obžalovaný nějaký popelník či vázu, ale on u toho nebyl a tudíž neví. Z výpovědi tohoto svědka soud usuzuje, že svědek příliš poškozené nevěřil, že situace probíhá tak, jak ji ona líčila, jinak by jistě policii zavolal, obzvláště když to byla jeho dobrá kamarádka, jak uvedl a vzájemně si pomáhají. Soud pak musí připomenout to, že svědek R[redacted] se evidentně vyhýbal různými výmluvami, aby podal u soudu svědeckou výpověď. Musel si být totiž vědom toho, že musí mluvit pravdu. Rovněž i jeho výpověď mohla být ovlivněna vztahem tohoto svědka k poškozené. Nelze rovněž přehlédnout, že jednou z výmluv svědka R[redacted] v telefonickém rozhovoru s ním na dotaz, proč se nedostavil k soudu, sdělil, že mu ochrnula ruka a noha a že má podezření na mrtvici a kolega ho veze do nemocnice. Dotazem na [redacted] pak bylo zjištěno, že tento svědek nebyl ani ambulantně ošetřen ani hospitalizován. Soud tedy výpověď tohoto svědka nepokládá za příliš věrohodnou. Výpověď poškozené pak potvrzuje částečně i její dcera svědkyně E[redacted] N[redacted] mladší, která ovšem rovněž reprodukovala spíše to, co jí říkala po příjezdu z chaty domů poškozená. Poškozená ji měla říkat, že přežila horor a že ji obžalovaný škrtil. Tvrdila, že poškozená měla na rukou krev, měla ji i na mobilním telefonu a na nohavicích kalhot. To, že měla mít poškozená nějaké krvácivé poranění, rozhodně nevyplývá z lékařské zprávy ambulantního ošetření na chirurgické ambulanci [redacted], kde nebyla popsána žádná poranění a pokud byla vyslovena klinická diagnóza zhmoždění krku a bylo doporučeno nošení měkkého krčního límce, bylo to pouze vzhledem k subjektivním steskům poškozené. Krvácivé poranění a žádné poranění nevyplývá ani z fotodokumentace poškozené pořízené dne 10. 6. 2017, kterou předložila. Ohledně krvácivého poranění pak byl vyslechnut i svědek policista [redacted]. J[redacted] R[redacted], který vytěžoval poškozenou po jejím telefonickém oznámení a co s kolegou za ní přijeli domů. Ten uvedl, že si na žádné zranění na obličeji či hlavě poškozené nepamatuje, myslí si, že určitě od krve nebyla, kdyby měla poškozená vlasy od krve či stékající krev na hlavě, tak by si toho určitě všiml. Tento svědek uvedl, že byla sice poškozená při vytěžení rozrušená a klepala se, ovšem lze to přičítat i možnému předchozímu konfliktu s dcerou E[redacted] N[redacted] mladší, která si přijela pro nezletilou H[redacted] a měla jí vynadat. Dále je třeba zmínit, že se poškozená podrobila dne 22. 6. 2017 prohlídce těla na policii, což bylo více jak deset dní po incidentu, kdy mělo ke zranění dojít, tak sice byl zjištěn nějaký drobný hematom na čele a drobný hematom na vnitřní straně bicepcu levé ruky, nicméně ze soudně lékařského hlediska nebylo možné jasně dovozovat přímou příčinnou souvislost mezi vznikem případných úrazových změn a předmětnou událostí dne 10. 6. 2017. To je jeden ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Konečný závěr znalce byl takový, že z dostupné lékařské dokumentace v souvislosti s předmětnou událostí nebyla zjištěna žádná poranění, která by svědčila pro působení násilí proti tělu poškozené. Znalec pak v závěrech posudku ještě zmínil, že tak, jak popisuje poškozená mechanismus útoku, tedy úplné překrytí dýchacích otvorů poškozené dlaní a prsty jedné ruky obžalovaného a zmáčknutí a stlačení krku, že se nemohla nadechnout, tak v takovém případě by se muselo jednat o násilí působící na krk velkou intenzitou a muselo by to na kůži krku objektivně zanechat patrná poranění (krevní podlitiny, kožné oděrky a poranění hrtanu). U poškozené však žádná taková poranění, která by svědčila pro působení násilí proti obličeji či krku nebyla zjištěna. Pokud se pak jedná o zanechané krevní stopy v místnosti chaty obžalovaného, tak odvolací soud pak vytkl prvému soudu, že se nevypořádal s otázkou těchto zanechaných krevních stop. Tyto krevní stopy od poškozené měly být mimo kliky u dveří dále nalezeny na povlečení, kde byly i krevní stopy pocházející od obžalovaného a

stejné stopy od obou aktérů incidentu měly být nalezeny na spacím pytli. Z výslechu zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie [redacted]. [redacted]. M[redacted] R[redacted] pak vyplynulo, že krev na spacím pytli a lůžkovinách, kde byla zjištěna serologická reakce charakteristická pro krevní skupinovou vlastnost nula, mohla být vzhledem k malému množství materiálu ovlivněna krví od vylučovatele a nositele krevní skupinové vlastnosti A. Na přímý dotaz, zda to mohla být krev obžalovaného, pak zpracovatel odborného vyjádření potvrdil, že mohla. Stejně tak se vyjádřil i ke krevní stopě zajištěné na klice. Řekl, že to nelze vyloučit v případě, že se podaří zjistit pouze malé množství materiálu, jak to bylo v tomto případě. Ta se totiž v serologické reakci chová stejně, jako kdyby to byla krevní skupinová vlastnost nula. Je také na místě zmínit to, že je s podivem, že sama poškozená pokud se cítila natolik ohrožená, nevolala policii místo svědka R[redacted], eventuálně proč nepřivolala sousedy. Soud nemůže akceptovat její tvrzení, že nevěděla, kde je, jestliže na této chatě byla dle jejího tvrzení minimálně již 2x před tím. Jistě si musela být vědoma, že pro policii není žádný problém v [redacted] ve [redacted] najít chatu obžalovaného. Je třeba zmínit i to, že z úředního záznamu o podaném vysvětlení S[redacted] Š[redacted], matky nezletilého V[redacted] N[redacted], který byl s poškozenou na chatě obžalovaného, vypověděla, že slyšela o nějakém konfliktu, resp. napadení poškozené N[redacted] ze strany obžalovaného J[redacted], potvrdila však, že jejímu synovi se nic nestalo, údajné napadení na něm nezanechalo žádné následky, syn si nic nepamatuje, je v pořádku. Toto pak odporuje tomu, co uváděla poškozená, že děti plakaly, byly rozrušené, obžalovaný po nich měl hodit cukřenku a ona je měla odvést do kouta, utěšovat je a uklidňovat je, protože byly rozrušené. Ještě soud považuje za potřebné zmínit, že při prohlídce těla obžalovaného J[redacted] J[redacted] uskutečněné dne 22. 6. 2017 byla sice zjištěna rána ve tvaru podkovy 6 cm dlouhá a 2,5 cm široká, byla zhojená, na pravém předloktí byl zjištěn strup po ráně o délce 4 cm a na pravé noze strup o délce 6 cm. Nicméně znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství výslovně v posudku uvedl, že vzhledem k časovému odstupu prohlídky těla obžalovaného a předmětné události (deset dnů) nelze ze soudně lékařského hlediska zcela jasně dovozovat přímou příčinnou souvislost mezi vznikem těchto úrazových změn a předmětnou událostí ze dne 10. 6. 2017. K případným úrazovým změnám a zachycené fotodokumentaci se ze soudně lékařského hlediska nelze blíže vyjádřit. Pouze znalec připustil, že by byl možný mechanismus vzniku poranění pravého předloktí, resp. pravého bérce kousnutí druhou osobou, popř. kontakt s čelistmi zvířete. Úrazové změny na těle obžalovaného lze vysvětlit i mechanismem potyčky osob, ovšem v obou případech se k případným úrazovým změnám na těle obžalovaného znalec nemohl blíže vyjádřit.

Jak bylo uvedeno již shora, bod 2) a 3) obžaloby spolu souvisí a navazují na sebe. K samotnému bodu 2) obžaloby opět třeba uvést, že jde o situaci slova proti slovu, ani zde objektivní důkazy nejsou způsobilé vyvrátit ani potvrdit kteroukoliv z verzí a ani opakované dokazování dle názoru soudu nic nezměnilo. Obžalovaný striktně od počátku popírá, že by poškozené odcizil částku 4 000 Kč. Poškozená tvrdila, že vybírala na poště ten den, co jeli na chatu (mělo to být dle obžaloby 9. 6. 2017) důchod ve výši 4 000 Kč. Ovšem dle výplatního dokladu jí byl důchod vyplacen dne 6. 6. 2017. Poškozená pak měnila v tomto směru výpovědi, neboť ve své původní výpovědi z přípravného řízení uvedla, že zjistila odcizení této částky až doma. U hlavního líčení pak ve své poslední výpovědi uvedla, že zjistila odcizení těchto peněz na benzinové stanici ve [redacted], kam si jela načepovat benzín. Při opakovaném výslechu uvedla, že si vybírala důchod na poště s obžalovaným, což mělo být 6. 6. Pokud jde o odcizení telefonu Samsung Galaxy a náramkových hodinek značky Esprit a tabletu nezletilé H[redacted], tak obžalovaný toto od počátku popírá s tím, že vůbec neví, zda tyto věci měla poškozená s sebou na chatě. Poškozená v konečné verzi uvedla, že hodinky nechala v koupelně, telefon měl údajně obžalovaný „vykopat" z chaty, stejně tak měl naložit s tabletem. Poškozená však ve své druhé výpovědi z přípravného řízení uvedla, že neviděla, že by tablet poškodil, pouze ho nenašla, když balila věci a odjížděla. Pokud jde o brýle [redacted], od počátku poškozená tvrdí, že jí je obžalovaný rozšlapal, když poškozoval zařízení v chatě. Obžalovaný toto popírá s tím, že nic neničil, brýle ji rovněž

nerozšlapal. Proti sobě stojí tedy naprosto protichůdná tvrzení, obžalovaný popírá odcizení či poškození věcí a poškozená naopak tvrdí opak, ovšem její výpovědi se v tomto směru lišily. Při ohledání místa činu (byť bylo provedeno se značným odstupem) nebyly v okolí chaty ani vevnitř nalezeny žádné zbytky zničených či poškozených věcí. Nebyly nalezeny žádné střepy z rozbité vázy, či cukřenky, ani rozsypaný cukr, ani zbytek poničených věcí v okolí chaty či uvnitř. Samozřejmě obžalovaný mohl tyto zanechané stopy odklidit. Policejní orgán měl samozřejmě ohledání místa činu provést okamžitě, což neučinil. Stejně tak, a to se týká bodu 3) obžaloby byla provedena prohlídka těla poškozené a obžalovaného s delším časovým odstupem, a to téměř čtrnáctidenním, kdy pak znalec ve znaleckém posudku výslovně uvedl, že nelze zcela jasně dovozovat přímou příčinnou souvislost mezi vznikem úrazových změn, které byly nalezeny na tělech obou aktérů incidentu v předmětnou událost dne 10. 6. 2017. Stejně tak je to chybou policejního orgánu, kterou již nelze žádným způsobem napravit.

Je třeba tedy opakovat, jak již prvý soud zmiňoval ve svých prvních dvou zprošťujících rozhodnutí, co se týče bodu 2) a 3) obžaloby, že na chatě obžalovaného došlo mezi ním a poškozenou k incidentu, který každý líčí naprosto odlišně. Dle názoru soudu ale nebylo rozhodně prokázáno, že by se incident odehrál tak, jak jej popisovala poškozená. Soud její výpověď nemůže považovat vzhledem ke shora vyjmenovaným důkazům natolik věrohodnou, aby byla podkladem pro rozhodnutí soudu o vině obžalovaného zažalovaným jednáním. Nelze pak přehlédnout již zmiňovaný znalecký posudek na osobu poškozené z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Je z něho zřejmé, že vnímání poškozené je katatymně zabarvené (zkreslené emocemi) a poškozená vnímá lidově řečeno vše dramatičtěji, než to probíhá. Jde u ní o poruchu osobnosti s histrionskými rysy, je přítomna sebedramatizace, teatrálnost a zvýšená sugestivita. Právě to vše může mít vliv na to, jak je schopna věrohodně vylíčit to, jak situace mezi ní a obžalovaným proběhla. Znalec výslovně uvedl, že je těžko říci, jak situace tehdy proběhla a zdůraznil právě to, že vnímání poškozené je katatymně zabarvené (zkreslené emocemi). Soud považuje také za potřebné zdůraznit závěry znaleckého posudku znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie na osobu obžalovaného. Znalci jej nehodnotí jako osobu primárně agresivní, připouštějí, že může v situaci prožívané zátěže a v opilosti u něj dojít k situační impulzivitě, případně zkratkovitému jednání. V souzeném případě však nebylo žádným objektivním důkazem potvrzeno, že by byl obžalovaný v době incidentu pod vlivem alkoholu, pouze to tvrdí poškozená. Jinak znalci hodnotí jeho osobnost v oblasti interpersonálních vztahů jako socializovanou s dostatečně rozvinutými vyššími city a morálně etickým hodnotovým systémem. Soud neměl k dispozici kromě rozporuplných výpovědí účastníků incidentu další důkazy, které by obžalovaného zcela jasně usvědčovaly a jak bylo zmiňováno opakovaně, jde o situaci slova proti slovu a objektivní důkazy nejsou způsobilé vyvrátit ani potvrdit kteroukoliv verzi účastníků incidentu. Nebylo zjištěno žádné objektivní zranění poškozené, jak bylo konstatováno v lékařské zprávě a i ve znaleckém posudku. Na místě činu nebyly zajištěny žádné stopy ohledně rozbitých věcí, žádné poškozené věci nebyly nalezeny. Jediný kdo potvrzoval výpověď poškozené, zejména v přípravném řízení, byl svědek F[redacted] R[redacted], kdy soud tuto jeho výpověď podrobně rozebral shora s takovým závěrem, že v podstatě reprodukoval to, co mu v průběhu incidentu uvedla sama poškozená. Pokud se týká krevních stop, tak zpracovatel odborného vyjádření nakonec nemohl vyloučit při osobním slyšení u soudu, že s ohledem na malé množství zajištěného materiálu se nemohlo nakonec jednat o krev obžalovaného. V podstatě na poškozené při lékařském ošetření na chirurgické ambulanci [redacted] nebylo zjištěno žádné zranění, natož krvácející. Jak bylo rozvedeno shora, obhajoba obžalovaného tedy nebyla vyvrácena, existují určité pochybnosti o celkové věrohodnosti výpovědi poškozené, byť třeba i neúmyslně celou situaci vlivem poruchy osobnosti vnímala jinak, jak se ostatně vyjádřil znalec ve svém znaleckém posudku.

Aby soud mohl uznat obžalovaného vinnými skutky popsanými v bodě 2), 3), musel by mít k dispozici celou řadu důkazů, které se vzájemně doplňují a podporují a tvoří ucelený řetězec bez pochybností svědčící o vině obžalovaného skutky popsanými v bodě 2) a 3) obžaloby. Nebylo tedy dle názoru soudu rozhodně prokázáno, že se staly skutky popsané v těchto dvou bodech obžaloby, a soudu proto nezbylo, než v bodě 2) a 3) obžalovaného rovněž zprostit obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro které je obžalovaný stíhán.

Poškozená E[redacted] N[redacted] se připojila včas a řádně k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody a požadovala na obžalovaném uhrazení částky 16 000 Kč. S ohledem na to, že byl obžalovaný ve všech bodech obžaloby zproštěn, byla poškozená ve smyslu § 229 odstavec 3 trestního řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v Kutné Hoře ke Krajskému soudu v Praze.

V této lhůtě musí také být odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i v části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Pokud odvolání nebude splňovat tyto náležitosti, odvolací soud odvolání odmítne.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Kutná Hora 14. září 2022

JUDr. Eva Novotná v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Zahradníková.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku právní moci dne 15.02.2023 ve znění usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15.02.2023, č.j. 9 To 5/2023-857. Připojení doložky provedla Martina Zahradníková dne 09.03.2023.